

HEMELSE VERBORGENHEDEN

(ARCANA COELESTIA)

in de Heilige Schrift of het Woord van de Heer

ONTHULD

hier die in

EXODUS

tezamen met de wonderlijke dingen die gezien zijn
in de geestelijke wereld en in de hemelen van de engelen.

door

EMANUEL SWEDENBORG

Band 1

Eerste deel van het Boek Exodus

EXODUS 1:1-22

6627. Aan de hoofdstukken van het Boek Exodus moeten leerstellige zaken voorafgaan: eerst de leerstellingen van de naastenliefde en daarna die van het geloof; de oorzaak hiervan is dat de ontvouwingen die hier en daar zijn voorgelegd, in een reeks worden uiteengezet en zo in haar orde in de juiste samenhang zal verschijnen en zoals die moet zijn voor de Kerk, opdat zij samenstemt met het goede en ware in de hemel.

6628. In de ontvouwingen die voorafgaan, is hier en daar getoond dat de leer van de naastenliefde de leer in de Oude Kerken is geweest en dat die leer alle Kerken heeft verbonden en dus er zo uit verscheidene één van heeft gemaakt; zij erkenden immers als mensen van de Kerk al diegenen die in het goede van de naastenliefde leefden en zij noemden hen broeders, hoezeer zij ook overigens in de waarheden, die heden ten dage van het geloof worden genoemd, van elkaar mochten afwijken.

In deze zaken onderrichtte de een de ander, wat tot hun werken van de naastenliefde behoorde en eveneens waren zij niet verontwaardigd indien de ene mens niet tot de opvatting van de ander toetrad, omdat zij wisten dat eenieder voor zóveel van het ware ontvangt als hij in het goede is.

6629. Omdat de Oude Kerken zodanig waren, waren zij daarom innerlijker mensen en omdat zij innerlijker waren, waren zij wijzer; want zij die in het goede van de liefde en van de naastenliefde zijn, zijn ten aanzien van de innerlijke mens in de hemel en daar in een gezelschap van engelen dat in een eender goede is; vandaar de verheffing van hun gemoed tot de innerlijke dingen en als gevolg daarvan hadden zij wijsheid; wijsheid kan immers nergens anders vandaan komen dan uit de hemel, dat wil zeggen, door de hemel van de Heer en in de hemel is de wijsheid, omdat zij die daar zijn in het goede zijn.

6630. Maar die oude wijsheid is in de loop van de tijd afgenomen; voor zoveel immers het menselijk geslacht zich van het goede van de liefde tot de Heer en van het goede van de liefde jegens de naaste heeft verwijderd, voor zoveel heeft het zich ook van de wijsheid verwijderd, omdat het zich voor zoveel heeft verwijderd van de hemel; vandaar komt het, dat de mens van een innerlijk mens een uiterlijk en uitwendig mens is geworden en wel geleidelijk.

6631. En toen de mens uiterlijk was geworden, is hij ook werelds en lichamelijk geworden; en wanneer hij zodanig is geworden, bekommert hij zich niet langer om de dingen die van de hemel zijn; die dingen zijn immers zo ver van hem verwijderd, dat men niet meer gelooft dat die er zijn, want dan nemen de genoegens van de aardse liefden en daarmee alle boosheden, die voor hem vanwege de liefden ervoor verkwikkelijk zijn, de gehele mens in beslag; en dan is dat wat hij hoort over het leven na de dood, over de hemel en over de hel, zoals kaf in de wind, dat zodra men het ziet, wegvliegt.

6632. Vandaar is het eveneens, dat de leer van de naastenliefde, die bij de Ouden van zo'n grote waarde was geweest, heden ten dage tot de verloren zaken behoort; wie immers weet heden ten dage nog wat in de echte zin de naastenliefde is en wat in de echte zin de naaste is, terwijl toch die leer van zovele en zulke grote verborgenheden overvloeit, dat zij niet voor het duizendste deel beschreven kan worden.

De gehele Heilige Schrift is niets anders dan de Leer van de Liefde en van de Naastenliefde, wat ook door de woorden van de Heer wordt geleerd: *‘Gij zult liefhebben de Heer uw God uit uw ganse hart en in uw ganse ziel en in uw ganse gemoed; dit is het eerste en het grote gebod; het tweede is aan dit gelijk: Gij zult uw naaste liefhebben zoals uzelf; aan deze twee geboden hangen de wet en de profeten’*, (Mattheüs 22:35-38).

De wet en de profeten zijn het Woord in alle en de afzonderlijke dingen.

6633. Omdat de leer van de naastenliefde heden ten dage tot de verloren wijsheid behoort en vandaar de leer van het geloof zeer van het ware is vervreemd, is het geoorloofd die Leer, vanuit de Goddelijke barmhartigheid van de Heer, voorafgaande aan de afzonderlijke hoofdstukken van het Boek Exodus, voor te leggen en haar dus zo aan de Kerk terug te geven.

HOOFDSTUK 1

1. *En deze zijn de namen van de zonen Israëls, komende in Egypte met Jakob; de man en zijn huis kwamen zij.*
2. *Ruben, Simeon, Levi en Juda.*
3. *Issaschar, Zebulon en Benjamin*
4. *Dan en Naftali, Gad en Aser*
5. *En het was alle ziel, uitgegaan van Jakobs dij, zeventig zielen; en Jozef was in Egypte.*
6. *En Jozef stierf en al de broeders van hem en al dat geslacht.*
7. *En de zonen Israëls werden vruchtbaar en werden voortgebracht en werden vermenigvuldigd en werden zeer, zeer talrijk; en het land werd met hen vervuld.*
8. *En er stond een nieuwe koning op over Egypte, die Jozef niet gekend had.*
9. *En hij sprak tot zijn volk: ‘Zie, het volk der zonen Israëls is veel en talrijker dan wij.*
10. *Komt aan, laten wij ermee voorzichtig omgaan; misschien zal het vermenigvuldigd worden en het zal zijn als zich oorlogen voordoen en het zal zich ook voegen bij onze vijanden en het zal tegen ons strijden; en het zal opklimmen uit het land.*
11. *En zij stelden over het volk vorsten der schattingen, om het te verdrukken met lasten; en het bouwde steden der opslagplaatsen voor farao, Pithom en Raämses.*
12. *En gelijkerwijs zij het verdrukten, aldus werd het vermenigvuldigd en aldus werd het vermeerderd; en zij werden met walging aangedaan vanwege de zonen Israëls.*
13. *En de Egyptenaren deden de zonen Israëls dienen met wreedheid.*
14. *En zij maakten hun leven bitter met zware slavernij, in leem en in tichelstenen en in alle dienstbaarheid op het veld, met al hun dienstbaarheid waarmee zij hen deden dienen met wreedheid.*
15. *En de koning van Egypte sprak tot de vroedvrouwen van de Hebreeuwse vrouwen, van wie de ene naam Sifra en de naam van de andere Pua was.*
16. *En hij sprak: ‘Wanneer gij de Hebreeuwse vrouwen in het baren helpt en zult hebben gezien op de baarstoelen; indien het een zoon is en gij zult hem doden; en indien het een dochter is en zij leve.*
17. *En de vroedvrouwen vreesden God en zij deden niet gelijk als de koning van Egypte tot hen gesproken had en zij lieten de knapen leven.*
18. *En de koning van Egypte riep de vroedvrouwen en hij sprak tot hen: ‘Waarom doet gij dat woord en laat gij de knapen leven.’*

19. *En de vroedvrouwen zeiden tot farao: ‘Omdat niet zoals de Egyptische vrouwen de Hebreeuwse vrouwen zijn, omdat zij levend zijn; voordat tot haar de vroedvrouw komt en zij hebben gebaard.*

20. *En God deed aan de vroedvrouwen wel en het volk werd vermenigvuldigd en zij werden zeer talrijk.*

21. *En het geschiedde, omdat de vroedvrouwen God vreesden en Hij maakte voor hen huizen.*

22. *En farao gebod aan al zijn volk, door te zeggen: ‘Alle zoon die geboren wordt, gij zult hem in de stroom werpen en alle dochter zult gij laten leven.*

DE INHOUD

6634. In dit eerste hoofdstuk wordt in de innerlijke zin gehandeld over de staat van de geïnstaurerde Kerk, wanneer het goede de eerste plaats inneemt en bevrucht wordt door de vermenigvuldiging van de waarheden van het geloof.

6635. Daarna over het aanvallen van die waarheden door de valsheden en boosheden in het natuurlijke; en dat door die aanvallen het goede nog meer wordt bevrucht door de waarheden; er wordt nog verder tot aan het einde van het hoofdstuk gehandeld over die bestoking en de aanwas ervan in de reeks waarin die plaatsvindt en over het inplanten en de bevestiging van het ware vanuit het goede.

DE INNERLIJKE ZIN

6636. vers 1-5. *En deze zijn de namen van de zonen Israëls, komende in Egypte met Jakob; de man en zijn huis kwamen zij. Ruben, Simeon, Levi en Juda. Issaschar, Zebulon en Benjamin Dan en Naftali, Gad en Aser. En het was alle ziel, uitgegaan van Jakobs dij, zeventig zielen; en Jozef was in Egypte.*

Deze zijn de namen van de zonen Israëls, betekent het hoedanige van de Kerk; komende in Egypte met Jakob, betekent nadat de waarheden waren ingewijd in de wetenschappen; de man en zijn huis kwamen zij, betekent ten aanzien van het ware en ten aanzien van het goede; Ruben, Simeon, Levi en Juda; Issaschar, Zebulon en Benjamin; Dan en Naftali, Gad en Aser, betekenen de voortgang van de aanvang tot het einde; en het was alle ziel, uitgegaan van Jakobs dij, betekent alle dingen die uit het algemeen ware zijn; zeventig zielen, betekent het volle; en Jozef was in Egypte, betekent dat het hemels innerlijke was in het natuurlijke.

6637. Deze zijn de namen van de zonen Israëls, dat dit het hoedanige van de Kerk betekent, staat vast uit de betekenis van de naam, namelijk het hoedanige, waarover de nrs. 144, 145, 1754, 1869, 2009, 2628, 2724, 3006, 3421; uit de uitbeelding van de zonen Israëls, namelijk de geestelijke ware dingen, waarover de nrs. 5414, 5879, 5951; en uit de uitbeelding van Israël, te weten het goede van het ware ofwel het geestelijk goede, waarover de nrs. 3654, 4598, 5803, 5806, 5812, 5817, 5819, 5826, 5833.

Omdat Israël het goede van het ware of het geestelijk goede uitbeeldt en zonen de geestelijke ware dingen in het natuurlijke, beelden daarom de zonen Israëls de Kerk uit, want de Kerk is Kerk krachtens het geestelijk goede en het ware daaruit.

Wie niet in het geestelijk goede is, dat wil zeggen, in het goede van de naastenliefde en in de geestelijke waarheden, dat wil zeggen, in de ware dingen van het geloof, is niet van de Kerk, ook al is hij binnen de Kerk geboren; het gehele hemelse rijk van de Heer is immers in het goede van de liefde en het geloof; indien de Kerk niet in een eender goede is, kan zij de Kerk

niet zijn, omdat zij niet verbonden is met de hemel, want de Kerk is het rijk van de Heer op aarde.

Dat zij Kerk wordt genoemd, is niet uit hoofde hiervan dat het Woord daar is en dat de leerstellingen daaruit zijn, noch uit hoofde hiervan dat de Heer daar bekend is en dat de sacramenten daar zijn, maar zij is Kerk uit hoofde hiervan dat men leeft volgens het Woord of volgens de leer uit het Woord en dat de leer het richtsnoer van het leven is; zij die niet zodanig zijn, zijn niet van de Kerk, maar zijn buiten haar; en zij die in het boze leven, dus die tegen de leer leven, zijn verder buiten de Kerk dan de heidenen die in het geheel niets weten ten aanzien van het Woord, ten aanzien van de Heer en ten aanzien van de sacramenten; want de eerstgenoemden blussen bij zich de Kerk uit, omdat zij de goede en ware dingen van de Kerk weten, wat de heidenen niet kunnen doen, omdat zij van die zaken onwetend zijn.

Men moet eveneens weten dat eenieder die in het goede van de naastenliefde en het geloof leeft, een Kerk is en dat hij een koninkrijk van de Heer is; vandaar wordt hij ook een tempel genoemd en ook een huis Gods.

Uit degenen die Kerken zijn in het bijzonder, wordt, hoezeer zij ook van elkaar verwijderd zijn, de Kerk in het algemeen gesticht.

Dit nu is de Kerk die onder de zonen Israëls hier en in wat volgt wordt verstaan.

6638. Komende in Egypte met Jakob; dat dit betekent, nadat de waarheden waren ingebracht in de wetenschappen, staat vast uit de betekenis van Egypte, namelijk de wetenschappen, waarover de nrs. 1164, 1165, 1186, 1462, 4749, 4964, 4966, 6004, 5700, 5702, 6015, 6125; uit de uitbeelding van Jakob, namelijk het ware en tevens het goede, in het natuurlijke, of het natuurlijke ten aanzien van het ware en het goede, waarover de nrs. 3305, 3509, 3525, 3546, 3576, 3599, 3659, 3669, 3677, 3775, 3829, 4009, 4234, 4286, 4337, 4538, 5306, 5533, 5535, 6001, 6236.

Dat ‘in Egypte komen’ is ingewijd worden in de wetenschappen, kan vaststaan uit de ontvouwingen die in die hoofdstukken worden vermeld, waar wordt gehandeld over het voorttrekken van de zonen van Jakob tot Egypte om koren te kopen en daarna over hun komst met Jakob daar.

Hoe het gesteld is met de inwijding van de waarheden van de Kerk in de wetenschappen, zie de nrs. 6004, 6023, 6052, 6071, 6077.

Hieruit blijkt dat met de zonen Israëls komende in Egypte, de in de wetenschappen ingebrachte ware dingen worden aangeduid.

6639. De man en zijn huis kwamen zij; dat dit betekent ten aanzien van het ware en ten aanzien van het goede, staat vast uit de betekenis van de man, namelijk het ware, waarover de nrs. 3134, 3459; en uit de betekenis van het huis, te weten het goede, waarover de nrs. 3720, 4982.

Omdat in die hoofdstukken van Genesis, waar gehandeld wordt over de komst van de zonen van Jakob en over de komst van Jakob zelf in Egypte tot Jozef, gehandeld is over de inwijding van de waarheden, die van de Kerk zijn, in de wetenschappen, en de Kerk niet eerder is geïnstaaureerd dan nadat die inwijding heeft plaatsgevonden, wordt hier daarom, volgens de reeks der dingen in de innerlijke zin, gehandeld over de geïnstaaureerde Kerk en hoe zij aanhoudend wordt bestookt door wetenschappelijke valsheden; want hoezeer ook de waarheden zijn ingewijd en de Kerk bij de mens is geïnstaaureerd, staan niettemin wetenschappelijke valsheden aanhoudend op en bestrijden zij de dingen die van de Kerk bij hem zijn.

Dit wordt hiermee uitgebeeld dat farao en de Egyptenaren de zonen Israëls verdrukten en hun kleine jongetjes wilden doden.

Wie niet weet hoe het gesteld is met de bestrijding van het ware van de Kerk door wetenschappelijke valsheden, bij hen die van de Kerk zijn, in het andere leven, kan geenszins geloven dat het zo is.

De mens van de Kerk die in het andere leven komt, moet gezuiverd worden van zulke dingen die het ware en goede aanvallen; anders kan hij niet tot de hemel worden verheven en daar in een gezelschap verkeren dat van zulke dingen is gezuiverd, indien hij daarin eerder werd opgeheven, zou hij zijn zoals een dichte aardse damp in een serene aura of zoals een donkere massa in een blinkend wit licht.

Opdat dus de mens die net uit de wereld komt gezuiverd zal worden, wordt hij in een staat gehouden waarin hij kan worden aangevallen door wetenschappen die niet met de waarheden samenstemmen en eveneens door valsheden en wel zolang totdat die wetenschappen voor niets worden geacht en verwijderd worden.

Dit vindt zelden plaats bij de mens die nog in het lichaam leeft, maar het vindt plaats in het andere leven met degenen die tot de hemel zullen worden verheven; maar dit gebeurt met zeer veel verscheidenheid.

Dat dit zo is, werd door veel ondervinding te weten gegeven en indien die in zijn geheel zou worden aangevoerd, dan zou dit meerdere bladzijden vullen.

Het zijn deze dingen die in de innerlijke zin worden beschreven met de zonen van Israël, namelijk dat zij verdrukt werden door de Egyptenaren en daarna dat zij bevrijd werden en dat zij tenslotte na verschillende staten in de woestijn, werden binnengeleid in het land Kanaän. Dat het hiermee zo gesteld is, kunnen diegenen geenszins begrijpen, die geloven dat de zaliging slechts een binnenleiden in de hemel is uit barmhartigheid, die aan iedereen wordt gegeven die uit schijnbaar vertrouwen, dat het geloof wordt genoemd, heeft gedacht dat hij, omdat de Heer voor hem heeft geleden, gezaligd wordt, hoe hij ook heeft geleefd; indien immers de zaliging alleen een binnenleiden in de hemel uit barmhartigheid was, dan zouden allen in het gehele wereldrond gezaligd worden; want de Heer Die de Barmhartigheid zelf is, wil het heil van allen en de dood of de verdoemenis van niemand.

6640. Ruben, Simeon, Levi en Juda, Issaschar, Zebulon en Benjamin, Dan en Naftali, Gad en Aser, betekent de voortgang van begin tot einde, namelijk van de instauratie van de Kerk, waarover in wat nu volgt wordt gehandeld; de twaalf zonen van Jakob immers, zoals eveneens de naar hen genoemde stammen, betekenen alle dingen van het goede en het ware, dat wil zeggen, alle dingen van de liefde en van het geloof in samenvatting, zie de nrs. 3858, 3926, 3939, 4060, 6335; maar verschillend volgens de volgorde waarin zij worden genoemd, nrs. 3862, 3926, 3939, 4603 e.v.; en dus ontelbare dingen en alle en de afzonderlijke dingen die van de Kerk en van het rijk van de Heer zijn, nr. 6337.

Maar wat zij in het bijzonder betekenen wanneer zij in zo'n volgorde of in een andere worden genoemd, weet niemand dan de Heer alleen, ook niet iemand in de hemel tenzij van de Heer, waar de ware en de goede dingen die worden aangeduid, worden geopenbaard en gezien door lichten met de daaraan verbonden doorvatting.

Omdat de twaalf stammen het rijk van de Heer en alles wat daar is, uitbeeldt, werden daarom, opdat eveneens die lichten zouden worden uitgebeeld en dus zo al het goede en ware van de Kerk, twaalf kostbare stenen in hun orde in goud gevat, één steen voor iedere stam en dit werd de borstlap genoemd en die werd gelegd op de efod van Aharon en daaruit kregen zij door verschillende flonkeringen van licht antwoorden, waaraan òf een levende stem, òf een innerlijke doorvatting was verbonden.

Daaruit kan eveneens vaststaan, dat de twaalf stammen van Israël alle ware en goede dingen van het rijk van de Heer en van de Kerk in samenvatting betekenen en verschillende volgens de volgorde waarin zij worden genoemd.

Dat zij hier in een andere volgorde worden genoemd dan volgens de geboorten, blijkt hieruit dat Issaschar en Zebulon eerder worden genoemd dan Dan en Naftali, hoewel dezen eerder

geboren waren; en eveneens Benjamin vóór Dan, Naftali, Gad en Aser, die evenwel als laatste geboren was; en verder dat Gad en Aser als laatsten worden genoemd, eender elders in het Woord, waar zij in nog een andere volgorde worden genoemd.

6641. En het was alle ziel, uitgegaan uit Jakobs dij; dat dit alle dingen betekent die uit het algemeen ware zijn, staat vast uit de betekenis van de ziel, namelijk in de algemene zin de mens, hier de mens van de geestelijke Kerk; in de innerlijke zin echter is de ziel het ware en het goede, omdat daaruit de mens een mens is, nrs. 6605, 6626; uit de betekenis van de dij, te weten de echtelijke liefde, nrs. 3021, 4277, 4280, 5050 tot 5062; en omdat de dij de echtelijke liefde is, is zij elke liefde, zowel de hemelse als de geestelijke, nrs. 3021, 4277, 4280, 4575; vandaar betekent ‘van de dij uitgaan’, het ware en het goede uit het hemels huwelijk en dus het ware en het goede van de Kerk, want deze zijn, wanneer zij echt zijn, uit het hemels huwelijk, dus van het goede en het ware, geboren; en uit de uitbeelding van Jakob, namelijk het ware en tevens het goede in het natuurlijke, maar in het algemeen, omdat zijn zonen de ware en de goede dingen zijn, onderscheiden in dat algemene, nr. 6637.

Dat Jakob hier de waarheden in het algemeen uitbeeldt, komt omdat er wordt gehandeld over de geestelijke Kerk; deze zet immers in vanuit de waarheden in het algemeen en wordt daardoor binnengeleid tot haar goede; want bij de mens van de geestelijke Kerk wordt niet geweten wat het geestelijk goede is, dus wordt het ook niet erkend, dan door het ware; hij heeft immers geen doorvatting van het ware uit het goede, zoals de mens van de hemelse Kerk.

6642. Zeventig zielen; dat dit het volle betekent, staat vast uit de betekenis van zeventig, namelijk het volle, nr. 6508.

6643. En Jozef was in Egypte, dat dit betekent dat het hemels innerlijke was in het natuurlijke, staat vast uit de uitbeelding van Jozef, te weten het hemels innerlijke, nrs. 5869, 5877, 6224; en uit de betekenis van Egypte, namelijk het natuurlijke, nrs. 6147, 6252.

Dat het hemels innerlijke was in het natuurlijke waar de wetenschappen zijn en daar alle dingen rangschikte, werd daarmee uitgebeeld dat Jozef tot heer over het gehele land van Egypte werd en dat hij was aangesteld over het huis van farao.

Dit werd uitgebeeld, omdat in de innerlijke zin gehandeld werd over de restauratie van de geestelijke Kerk en omdat het natuurlijke niet de Kerk kon worden indien daar niet het hemels innerlijke was en alle dingen verrichtte; maar hierover zie men wat hierover eerder is gezegd in de nrs. 6275, 6284, 6299, 6451, 6587.

6644. vers 6 en 7. *En Jozef stierf en al de broeders van hem en al dat geslacht.*

En de zonen Israëls werden vruchtbaar en werden voortgebracht en werden vermenigvuldigd en werden zeer, zeer talrijk; en het land werd met hen vervuld.

En Jozef stierf, betekent dat het met het innerlijke van de Kerk nu anders was gesteld; en al de broeders van hem en al dat geslacht, betekent ook met het uiterlijke in het bijzonder en in het algemeen; en de zonen Israëls werden vruchtbaar en werden voortgebracht, betekent dat de waarheden van de Kerk groeiden ten aanzien van het goede; en werden vermenigvuldigd en werden zeer, zeer talrijk, betekent dat zij zeer veel groeiden ten aanzien van de ware dingen vanuit het goede; en het land werd met hen vervuld, betekent tot aan het volle van de Kerk toe.

6645. Jozef stierf; dat dit betekent dat het met het innerlijke van de Kerk nu anders was gesteld, staat vast uit de betekenis van sterven, namelijk het einde van de vorige staat en de aanvang van een nieuwe, dus dat het met de staat van de Kerk nu anders was gesteld; dat

sterven is ophouden zodanig te zijn, zie de nrs. 494, 6587, 6593; en dat dit het einde van een vorige uitbeelding is, nrs. 3253, 3259, 3276, 6302; en uit de uitbeelding van Jozef, namelijk het innerlijke, nrs. 6177, 6224.

Hoedanig de staat van de Kerk nu is, wordt in wat volgt in de innerlijke zin beschreven en verder eveneens de staat van haar uiterlijke hoedanigheid, die daarmee wordt aangeduid dat de broeders van hem stierven en al dat geslacht.

Met de Kerk bij de mens is het als volgt gesteld: zij ondergaat bij beurten nieuwe staten; naar gelang immers de mens in het ware van het geloof en in het goede van de naastenliefde verstevigd wordt, wordt hij in andere staten binnengeleid; de vorige staat is dan als een vlak van dienst voor de volgende staat en zo aanhoudend voort, zo wordt dus de mens die een Kerk is of die wordt wederverwekt, bij voortduur naar innerlijker zaken geleid, dus innerlijker in de hemel.

Dat dit zo plaatsvindt, is daarvandaan dat de Heer uit de Liefde, die oneindig is omdat zij Goddelijk is, de mens tot aan Zich toe wil trekken en hem zo zegenen met alle heerlijkheid en gelukzaligheid, wat ook duidelijk blijkt uit de woorden van de Heer bij Johannes:

'Ik bid opdat zij allen één zijn, zoals Gij Vader in Mij en Ik in U, opdat ook zij in Ons één zijn.

Ik heb hun de heerlijkheid gegeven die Gij Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn zoals Wij één zijn, Ik in hen en Gij in Mij.

Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook die met Mij zijn die Gij Mij gegeven hebt; opdat zij Mijn heerlijkheid mogen zien, die Gij Mij gegeven hebt; want Ik heb hun Uw Naam bekend gemaakt en zal die bekend maken, opdat de liefde waarmee Gij Mij liefgehad hebt, in hen zij en Ik in hen', (Johannes 17:20-26).

Dat deze woorden van de Goddelijke Liefde zijn jegens allen die opnemen, blijkt duidelijk; en bovendien kan het hieruit vaststaan dat de Heer in het andere leven als Zon verschijnt en daaruit met warmte en licht de gehele hemel vervult; de vlam van die Zon is niets anders dan de Goddelijke Liefde en het licht daaruit is het heilige van die Liefde, te weten het Goddelijk Ware; daaruit kan vaststaan hoe groot de Liefde van de Heer is.

Hierdoor komt het nu, dat zij die van de Kerk zijn, achtereenvolgens tot nieuwe staten worden voortgeleid en dus zo aanhoudend innerlijker in de hemel, dus nader tot de Heer.

6646. En al de broeders van hem en al dat geslacht; dat dit betekent ook met het uiterlijke in het bijzonder en in het algemeen, staat vast uit de uitbeelding van de zonen van Jakob, die hier de broeders zijn, namelijk de ware dingen van de Kerk in het natuurlijke, nrs. 5403, 5419, 5427, 5458, 5512, dus het uiterlijke van de Kerk; en uit de betekenis van dat geslacht, te weten het uiterlijke van de Kerk in het algemeen, want het geslacht sluit hier hetzelfde in als de broeders van Jozef, maar in een betrekkelijk algemene zin.

6647. En de zonen Israëls werden vruchtbaar en werden voortgebracht; dat dit betekent dat de waarheden van de Kerk groeiden ten aanzien van het goede, staat vast uit de uitbeelding van de zonen Israëls, namelijk de geestelijke waarheden, waarover de nrs. 5414, 5879; en de Kerk, nr. 6637; uit de betekenis van vruchtbaar worden, namelijk groeien ten aanzien van het goede, nrs. 43, 55, 913, 983, 2846, 2847, 3146; en uit de betekenis van voortgebracht worden, dus een verdere afleiding.

Wanneer immers de Kerk bij de mens is geïnstaurerd, dan groeit het goede aanhoudend en wordt het afgeleid, zowel in het innerlijke en eveneens naar het uiterlijke toe en daarin.

Dat bij hen die van de geestelijke Kerk zijn, het goede groeit door waarheden, is eerder vaak getoond; want de mens van de geestelijke Kerk heeft niet een doorvatting, zoals de mens van de hemelse Kerk en daarom weet hij ook niet wat het goede van de Kerk of het geestelijk goede is, tenzij door de ware dingen; en daarom worden, wanneer de mens van die Kerk wordt wederverwekt, het ware opgewekt van de Heer door de engelen die bij hem zijn en

daaruit wordt hij in het goede geleid; wanneer echter die mens is wederverwekt, dan worden tegelijk en het ware en het goede opgewekt en zo wordt hij geleid; maar bij de mens van de geestelijke Kerk is het goede zodanig als het ware is en vandaar zodanig het geweten, dat voor hem zoals een doorvatting is, waarnaar hij leeft.

6648. En werden vermenigvuldigd en werden zeer, zeer talrijk; dat dit betekent dat zij zeer veel toenamen ten aanzien van het ware vanuit het goede, staat vast uit de betekenis van vermenigvuldigd worden, namelijk toenemen ten aanzien van de ware dingen, nrs. 43, 55, 913, 983, 2846,2847; en uit de betekenis van zij werden talrijk, namelijk een verdere afleiding, dus een aanwas van het ware en wel voortdurend; dat het een aanwas van het ware vanuit het goede is, komt omdat nu wordt gehandeld over de geïnstaurerde Kerk; want met de Kerk bij de mens is het als volgt gesteld: wanneer zij wordt geïnstaurerd, dan is de mens in de waarheden en daardoor groeit het goede; wanneer echter de Kerk bij hem is geïnstaurerd, dan is de mens in het goede en uit het goede in de ware dingen, die dan aanhoudend groeien; slechts weinig wanneer hij in de wereld leeft, omdat daar de zorgen voor voedsel en kleding en voor andere zaken in de weg staan; maar in het andere leven tot in het onmetelijke en wel voortdurend tot in eeuwigheid; de wijsheid immers, die uit het Goddelijke is, heeft niet enig einde; dus worden de engelen aanhoudend vervolmaakt en dus allen die, wanneer zij in het andere leven komen, engelen worden; elke zaak immers die van de wijsheid is, is van een oneindige uitbreiding en de dingen van de wijsheid zijn oneindig in getal.

Daaruit kan vaststaan, dat wijsheid tot in het eeuwige kan groeien en toch niet erg ver buiten de eerste graad reiken; dit komt dat het Goddelijke oneindig is en wat uit het oneindige is, is zodanig.

6649. En het land werd met hen vervuld; dat dit betekent tot aan de volheid van de Kerk, staat vast uit de betekenis van vervuld worden, namelijk de volledigheid; en uit de betekenis van het land, namelijk de Kerk, nrs. 82, 662, 1066, 1067, 1262, 1411, 1413, 1607, 1733, 1850, 2117, 2118, 2928, 3355, 4447, 4535, 5577.

Met het land Gosen, waar de zonen Israëls nu waren, wordt de Kerk aangeduid; dat daar de Kerk was voordat de zonen Israëls in het land Kanaän kwamen, staat vast uit wat volgt, namelijk dat daar niet de plagen waren die elders in Egypte waren; en verder dat daar het licht was, toen elders duisternis heerste, (Exodus 10:21-23); en dat dus dat land geheel en al was afgescheiden van de overige landen in Egypte; en eveneens staat het hieruit vast dat met het land Gosen het midden of het binnenste in het natuurlijke wordt aangeduid, nrs. 5910, 6028, 6031, 6068, dus de Kerk, want in het binnenste van het natuurlijke is de geestelijke Kerk.

6650. vers 8-14. *En er stond een nieuwe koning op over Egypte, die Jozef niet gekend had. En hij sprak tot zijn volk: 'Zie, het volk der zonen Israëls is veel en talrijker dan wij. Komt aan, laten wij er voorzichtig mee omgaan; misschien zal het vermenigvuldigd worden en het zal zijn als zich oorlogen voordoen en het zal zich ook voegen bij onze vijanden en het zal tegen ons strijden; en het zal opklimmen uit het land. En zij stelden over het volk vorsten der schattingen, om het te verdrukken met lasten; en het bouwde steden der opslagplaatsen voor farao, Pitom en Raämses. En gelijkerwijs zij het verdrukten, aldus werd het vermenigvuldigd en aldus werd het vermeerderd; en zij werden met walging aangedaan vanwege de zonen Israëls. En de Egyptenaren deden de zonen Israëls dienen met wreedheid. En zij maakten hun leven bitter met zware slavernij, in leem en in tichelstenen en in alle dienstbaarheid op het veld, met al hun dienstbaarheid waarmee zij hen deden dienen met wreedheid.*

En er stond een nieuwe koning op over Egypte, betekent de afgescheiden wetenschappen die tegen de waarheden van de Kerk zijn; die Jozef niet kende, betekent die geheel en al vervreemd waren van het innerlijke; en hij sprak tot zijn volk, betekent de onderordering van de wetenschappen; zie, het volk van de zonen Israëls is veel en talrijker dan wij, betekent dat de waarheden van de Kerk de overhand krijgen op de vervreemde feitelijke wetenschappen; komt aan, laat ons voorzichtig ermee zijn, betekent de sluwheid; misschien zal het vermenigvuldigd worden en het zal zijn als zich oorlogen voordoen, betekent de overmacht indien het groeit; en het zal zich ook voegen bij onze vijanden en het zal tegen ons strijden, betekent dat zo de gezamenlijke krachten versterkt zullen worden en het boze zullen aandoen; en het zal opklimmen uit het land, betekent dat zo de Kerk zal zijn geïnstauraerd; en zij stelden over het volk vorsten der schattingen, betekent de valsheden die zouden dwingen om te dienen; om het te verdrukken met lasten, betekent de verzwaring door slavernij; en het bouwde steden der opslagplaatsen voor farao, betekent de leren uit de vervalste waarheden in het natuurlijke, waar de vervreemde wetenschappen zijn; Pitom en Raämses, betekent het hoedanige ervan; en gelijkerwijs zij het verdrukten, zo werd het vermenigvuldigd, betekent dat de ware dingen naar gelang van de aanvallen groeiden; en zo werd het vermeerderd, betekent dat zij werden verstevigd; en zij werden met walging aangedaan vanwege de zonen Israëls, betekent een grote afkeer; en de Egyptenaren deden de zonen Israëls dienen, betekent de bedoeling om te onderjukkan; met wreedheid, betekent de onbarmhartigheid; en zij maakten hun leven bitter met zware slavernij, betekent totdat de bedoeling om te onderjukkan verontrustend werd; in leem en tichelstenen, betekent vanwege de boosheden die zij uitvonden en de valsheden die zij verzonnen; en in alle dienstbaarheid op het veld, betekent de bedoeling om te onderdrukken tegen de dingen die van de Kerk zijn; met al hun dienstbaarheid waarmee zij hen deden dienen met wreedheid, betekent de bedoeling om te onderdrukken op vele wijzen uit onbarmhartigheid.

6651. En er stond een nieuwe koning op over Egypte; dat dit de afgescheiden wetenschappen betekent die tegen de waarheden van de Kerk zijn, staat vast uit de uitbeelding van farao, die hier de koning is, namelijk het wetenschappelijke in het algemeen, waarover nr. 6015; hij wordt koning genoemd, omdat de koning in de echte zin het ware betekent, nrs. 1672, 2015, 2069, 3670, 4581, 4966, 5044, 6148, en in de tegengestelde zin het valse; en wanneer onder de koning farao wordt verstaan, dan wordt het valse wetenschappelijke aangeduid, dat wil zeggen, het wetenschappelijke dat tegen de ware dingen van de Kerk is; vandaar wordt er ook gezegd een nieuwe koning, want hij die er was in de tijd van Jozef, beeldde het wetenschappelijke uit dat met de waarheden van de Kerk samenstemde; dat Egypte het wetenschappelijke is, hier in het bijzonder, zie nr. 6638.

6652. Die Jozef niet kende; dat dit betekent die geheel en al vervreemd waren van het innerlijke, staat vast uit de betekenis van niet kennen, namelijk vervreemd zijn; want wie het ware niet kent en het niet gekend wil hebben, die is van het ware van de Kerk vervreemd; dat de vervreemding hier wordt aangeduid, blijkt uit wat volgt, want hij verdrukte hard en wreed de zonen Israëls, door wie de Kerk wordt uitgebeeld, nr. 6637; en uit de uitbeelding van Jozef, te weten het innerlijke, nrs. 6177, 6224; van het innerlijke vervreemde wetenschappen, zijn aan de Kerk tegengestelde wetenschappen, want het goede en het ware die de Kerk maken, vloeien in door het innerlijke; en indien deze niet door het natuurlijke worden opgenomen, wordt het innerlijke gesloten en zo wordt de mens vervreemd van het goede en het ware en dan worden van de wetenschappen die in het natuurlijke zijn, geen andere als ware wetenschappen erkend dan die welke vals zijn; deze worden dan vermenigvuldigd en de waarheden zelf worden naar buiten verbannen.

6653. En hij sprak tot zijn volk; dat dit de onderordering van de wetenschappen betekent, staat vast uit de betekenis van het volk, namelijk de waarheden en in de tegengestelde zin de valsheden, nrs. 1259, 1260, 3295, 3581; hier de van het ware gescheiden wetenschappelijke, omdat het het volk van Egypte is; dat Egypte het wetenschappelijke is, zie nr. 6638; dat het de wetenschappen die ondergeordend zijn, komt omdat er wordt gezegd dat de koning sprak tot zijn volk.

Dat met het volk de ware dingen worden aangeduid, komt omdat het in het Woord een volk wordt genoemd wat onder een koning is en met de koning wordt het ware aangeduid, nr. 6651.

Met het volk worden waarheden aangeduid, maar verstaan worden degenen die in de ware dingen zij; dat er abstract wordt gezegd ware dingen, komt omdat geesten en engelen zo denken en spreken; zo immers begrijpen zij universeel betreffende zaak en tegelijk dan de afzonderlijke dingen die tot die zaak behoren, zonder het om te buigen tot enig volk dat in de ware dingen is, in het bijzonder; zo'n ombuiging zou het gemoed wegtrekken van de universele idee, dus van het geheel van de beschouwing, en dus van de wijsheid; want de bepaling van de gedachte tot enig volk in het bijzonder, zoals eveneens tot enig persoon, begrenst de ideeën en maakt ze eindig en keert af van het doorvatten van de zaak zodanig als die is van de ene grens tot de andere.

Eender als met het volk is het gesteld met de andere benamingen, namelijk dat zij in de innerlijke zin onbegrensde dingen betekenen, zoals met de natie, wat het goede is, met de koning, wat het ware is, met de vorst, het primaire ware, met de priester, het goede en met de zoon, dochter, schoonzoon, schoondochter, broeder, zuster, vader, moeder en tal van andere benamingen.

6654. Zie, het volk van de zonen Israëls is veel en talrijker dan wij; dat dit betekent dat de waarheden van de Kerk de overhand krijgen op de vervreemde wetenschappen, staat vast uit de uitbeelding van de zonen Israëls, namelijk de ware en de goede dingen van de Kerk, nr. 6647; uit de betekenis van veel en talrijk, namelijk de overhand krijgen; dat van vermenigvuldigd worden of veel worden en van talrijk wordt gesproken met betrekking tot het ware, zie nr. 6648; en uit de uitbeelding van de koning van Egypte en van zijn volk, die hier worden verstaan onder 'dan wij', dus de vervreemde wetenschappen, nr. 6652; daaruit blijkt dat met 'zie, het volk van de zonen Israëls is veel en talrijker dan wij' wordt aangeduid dat de waarheid de overhand krijgt op de vervreemde wetenschappen.

6655. Komt, laat ons daartegen voorzichtig handelen, dat dit de sluwheid betekent, staat vast uit de betekenis van voorzichtig, wanneer het wordt gezegd van de bozen die vervreemd zijn van het ware en het goede, dus de sluwheid; want dat wat de bozen bedrijven uit sluwheid en eveneens vanuit list, noemen zij voorzichtigheid.

Ten aanzien van de sluwheid, die met voorzichtigheid wordt aangeduid, mag hier iets worden vermeld: zij die in het boze zijn, noemen alle sluwheid voorzichtigheid; ook stellen zij het inzicht en de wijsheid in niets anders.

Zij die zodanig zijn in de wereld, worden erger in het andere leven en daar handelen zij aanhoudend uit sluwheid tegen de goede en de ware dingen en bij hen worden diegenen als verstandig en wijs erkend die door valsheden de ware dingen, naar het hun toeschijnt, kunnen verzwakken en vernietigen, onverschillig met welke kunstgreep of boosheid dit gebeurt.

Daaruit kan vaststaan, hoedanig de mensen binnen de Kerk zijn wanneer zij de voorzichtigheid stellen in sluwheid, namelijk dat zij gemeenschap hebben met de hellen. Zij die ware mensen van de Kerk zijn, zijn zo ver van sluwheid en valsheid verwijderd, dat zij vol afgrijzen daarvoor terugdeinzen en diegenen van hen die zoals engelen zijn, willen dat, indien het mogelijk zou zijn, hun gemoed open is en dat het voor iedereen helder openligt wat

zij denken, want zij bedoelen niet dan het goede jegens de naaste en indien zij het boze bij iemand zien, dan verontschuldigen zij dat.

Anders degenen die in het boze zijn; die vrezen dat er wat dan ook mocht doorschijnen van wat zij denken en willen, want zij bedoelen niets dan het boze tegen de naaste; indien zij het goede bedoelen, dan is dit ter wille van zichzelf; en indien zij het goede doen, is het slechts in de uitwendige vorm om het vertoon, ter wille van eer en gewin; zij weten immers dat het goede en het ware, het gerechte en het billijke en verder het eerbare, een sterke verborgen kracht hebben om het gemoed, ook van de bozen, aan te trekken.

6656. Misschien zal het vermenigvuldigd worden en het zal zijn als zich oorlogen voordoen; dat dit de overmacht betekent indien het groeit, staat vast uit de betekenis van vermenigvuldigd worden, namelijk groeien ten aanzien van de ware dingen, nrs. 43, 55, 913, 983, 2846, 2847; en uit de betekenis van de oorlogen, namelijk strijd van het ware en het valse, of de geestelijke gevechten, nrs. 1664, 2686; en omdat er volgt dat het zich ook tot onze vijanden zal toevoegen, wordt er de overmacht in die gevechten aangeduid.

6657. En het zal zich ook toevoegen tot onze vijanden en het zal tegen ons strijden, dat dit betekent dat zo de tegenstanders versterkt zullen worden die het boze aandoen, staat vast uit de betekenis van zich toevoegen, namelijk versterkt worden; de vijanden immers worden, wanneer een menigte zich tot hen toevoegt, versterkt; uit de betekenis van de vijanden, te weten de tegenstanders die tezamen krijg voeren; en uit de betekenis van tegen ons strijden, namelijk het boze aandoen; wanneer immers tegen iemand wordt gestreden, dan wordt hem voor zoveel als het niet weerstaan kan worden, het boze aangedaan.

Hiermee is het als volgt gesteld: er is rondom ieder mens en eveneens rondom iedere goede geest, een algemene sfeer van streven van de hel en een algemene sfeer van streven uit de hemel; de sfeer die van de hel is, is een sfeer van streven om het boze te doen en te verderven; die welke uit de hemel is, is een sfeer van streven om het goede te doen en om te zaligen, nr. 6477; deze sferen zijn algemene sferen, eveneens zijn er bijzondere sferen rondom ieder mens; er zijn immers geesten van de hel bij hem en er zijn engelen uit de hemel, waarover de nrs. 5846-5866, 5976-5993; vandaar is de mens in evenwicht en heeft hij het vrije om het boze te denken en te willen en het vrije om het goede te denken en te willen. Wanneer daarom de mens van de Kerk in verzoeking komt, wat plaatsvindt wanneer hij in zijn boze wordt gelaten, dan is er strijd rondom hem tussen de geesten van de hel en de engelen van de hemel, nrs. 3927, 4249, 5036 en die strijd duurt zo lang als de mens in zijn boze wordt gehouden.

In die strijd schijnt het de geesten van de hel soms toe dat zij winnen en dan zwellen zij op en soms schijnt het hun toe dat zij overwonnen worden en dan trekken zij zich terug, omdat zij dan vrezen dat meerderen uit de hemel zich tegen hen zullen toevoegen en dat zij zo in de hel zullen worden geworpen, waaruit zij niet meer zullen kunnen uitgaan, wat ook plaatsvindt wanneer zij overwonnen zijn.

Deze dingen zijn het die worden verstaan onder de overmacht indien die groeit en dat die tegenstanders versterkt zullen worden die het boze zullen aandoen.

De geesten uit de hel zijn, wanneer zij tegen de engelen strijden, in de wereld der geesten en daar in een vrije staat, nr. 5852.

Hieruit kan nu vaststaan wat in de innerlijke zin daaronder wordt verstaan dat de zonen Israëls zo bestookt en verdrukt waren door de Egyptenaren en dat zij voor zoveel als zij belaagd werden, vermenigvuldigd werden; en dat Jehovah, dat wil zeggen, de Heer, voor hen heeft gestreden en de Egyptenaren heeft verhinderd door plagen en allen tenslotte heeft verdronken in de zee Suph.

6658. En het zal opklimmen uit het land; dat dit betekent dat zo de Kerk zal zijn geïnstaurerd, staat vast uit de betekenis van opklimmen, namelijk verheven worden, waarover de nrs. 3084, 4539, 4969, 5406, 5817, 6007; en uit de betekenis van het land, hier het land van Gosen, te weten de Kerk, nr. 6649.

Verheven worden naar de innerlijke dingen, wat wordt aangeduid met uit het land opklimmen en in het land Kanaän komen, wil zeggen dat de Kerk zal zijn geïnstaurerd; bij de mens is weliswaar de Kerk geïnstaurerd wanneer hij uit aandoening het goede verricht, toch is zij niet ten volle geïnstaurerd dan nadat hij heeft gestreden tegen het boze en de valsheden, dus nadat hij verzoeken heeft doorstaan; daarna wordt hij waarlijk een Kerk en dan wordt hij binnengeleid in de hemel, wat wordt uitgebeeld door het binnenleiden van de zonen Israëls in het land Kanaän.

6659. En zij stelden over het volk vorsten der schattingen; dat dit de valsheden betekent die aan zouden drijven om te dienen, staat vast uit de betekenis van de vorsten, te weten de primaire ware dingen, nrs. 1482, 2089, 5044; hier in de tegengestelde zin de primaire valsheden; en uit de betekenis van de schattingen, waartoe zij werden aangedreven door die over hen aangestelde vorsten, namelijk slavernij, nr. 6394.

6660. Om het te verdrukken met lasten; dat dit de verzwaring door slavernij betekent, staat vast uit de betekenis van verdrukking, namelijk de verzwaring; en uit de betekenis van de lasten, die de schattingen waren, dus slavernij.

6661. En het bouwde steden der opslagplaatsen voor farao, dat dit de leren betekent uit vervalste waarheden in het natuurlijke, waar de vervreemde wetenschappen zijn, staat vast uit de betekenis van de steden, namelijk de leren in beiderlei zin, waarover de nrs. 402, 2449, 2943, 3216, 4492, 4493; uit de betekenis van de opslagplaatsen, de vervalste waarheden, waarover hierna; en uit de uitbeelding van farao, namelijk het natuurlijke, nrs. 5160, 5799, 6015; dat daar de vervreemde wetenschappen zijn, zie de nrs. 6651, 6652.

Dat de steden der opslagplaatsen die het volk Israëls voor farao bouwde, de leren uit de vervalste waarheden hier worden aangeduid, alle echte ware dingen van de Kerk verdraaien en vervalsen en zich uit de zo vervalste en verdraaide ware dingen eigen leringen maken. Het woord waarmee in de oorspronkelijke taal de opslagplaatsen worden uitgedrukt, betekent ook wapenkamers en eveneens schatkamers, die in de innerlijke zin vrijwel een eendere betekenis hebben; het zijn immers de opslagplaatsen waar de voortbrengselen van het veld worden verzameld en met de voortbrengselen wordt het ware aangeduid, nrs. 5276, 5280, 5292, 5402; en in de tegengestelde zin het valse; het zijn echter de wapenkamers waar de oorlogswapens worden opgeborgen en hiermee worden zulke zaken aangeduid die zijn van het ware strijdende tegen de valsheden en in de tegengestelde zin die welke zijn van het valse dat strijdt tegen het ware, nrs. 1788, 2686; het zijn de schatkamers waar schatten worden weggelegd en met schatten en rijkdommen worden de erkentissen van het goede en het ware aangeduid, nr. 4508; en in de tegengestelde zin de erkentissen van het boze en het valse; dus worden met de steden der opslagplaatsen of van de wapenkamers of van de schatkamers, in het algemeen de leren uit vervalste ware dingen aangeduid.

6662. Pitom en Raämses; dat dit het hoedanige ervan betekent, namelijk van de leren uit de vervalste ware dingen, staat vast uit de namen in het Woord, namelijk het hoedanige en de staat van datgene waarover wordt gehandeld.

6663. En gelijkterwijs zij het verdrukten, aldus werd het vermenigvuldigd; dat dit betekent dat de ware dingen naar gelang van de kwellingen groeiden, staat vast uit de betekenis van

verdrucken, namelijk kwellen of bestoken; en uit de betekenis van vermenigvuldigd worden, namelijk groeien ten aanzien van de ware dingen, nr. 6656.

Het moet worden gezegd hoe het hiermee is gesteld, omdat men het zonder ondervinding uit de dingen die in het andere leven plaatsvinden, heden ten dage niet kan weten; de meeste geesten die uit de wereld komen en een leven volgens de geboden van de Heer hebben geleefd, worden, voordat zij in de hemel verheven worden en daar aan gezelschappen verbonden kunnen worden, door het boze en de valsheden bij hen belaagd, met het doel dat die verwijderd worden, nr. 6639; want er zijn onzuivere dingen die zij in het leven van het lichaam hebben aangenomen en deze stemmen in het geheel niet samen met de hemel; de aanvallen vinden plaats door onderdompeling in hun boze en valse, waarin, wanneer zij daarin zijn, geesten aanwezig zijn die in eenzelfde boze en valse zijn en zich op elke wijze inspannen om hen van het ware en het goede af te leiden, niettemin worden zij niet zo diep in hun boze en valse ondergedompeld of de invloeiing van de engelen uit de Heer heeft de overhand; dit vindt plaats met een nauwkeurigheid zoals bij een weegschaal, ter wille hiervan dat het degene die bestookt wordt, zal toeschijnen in het vrije te zijn en zo vanuit zich tegen de boze en de valsheden te strijden, met de erkenning evenwel, zo al niet direct dan toch daarna, dat alle kracht om te weerstaan uit de Heer is geweest, nrs. 1937, 1947, 2881, 5660. Wanneer dit plaatsvindt, dan worden niet slechts de ware en de goede dingen die tevoren waren ingeplant, verstevigd, maar er worden ook meerdere toegevoegd; dit brengt elke geestelijke strijd waarin de strijder overwinnaar is met zich mee.

Dat dit zo is, blijkt ook uit de algemene ervaring; immers iemand die zijn gevoelens verdedigt tegen anderen die deze bestrijden, bevestigt zich te meer in zijn gevoelens en vindt dan eveneens tal van bevestigingen ten gunste van zijn gevoelens, die hij tevoren niet had opgemerkt en tevens tal van dingen die de tegengestelde gevoelens ontkennen en zo verstevigt hij zich daarin en licht het eveneens toe met tal van zaken.

Met geestelijke gevechten is dit op nog volmakter wijze het geval, omdat de strijd in de geest plaatsvindt en het goede en ware betreft en vooral omdat de Heer aanwezig is en door de engelen die strijd leidt, want het gaat om het eeuwige leven en heil.

In zulke gevechten is het gewoon dat de Heer alle boosheden die de hellen van plan zijn, ten goede keert; en daarom wordt het ook niet toegestaan meer en andere boosheden voort te brengen dan die welke gekeerd kunnen worden tot een goede dat strookt met hem die in die strijd is; de oorzaak dat dit zo gebeurt, ontleent de oorsprong daaraan dat het rijk van de Heer een rijk van nutten is, vandaar dat daar niets kan gebeuren dan waarvandaan het goede is. Hieruit nu kan vaststaan hoe het moet worden verstaan dat de waarheden naar gelang van de aanvallen groeien en deze worden aangeduid met ‘gelijkerwijs zij het verdrucken’, dus werd het vermenigvuldigd.

6664. En aldus nam het toe; dat dit betekent dat zij werden verstevigd, namelijk de waarheden, staat vast uit de betekenis van toenemen, wanneer het wordt gezegd met betrekking tot de ware dingen die vermenigvuldigd zijn door de aanvallen van de zijde van het boze en het valse, en zo verstevigd worden; want geen andere ware dingen zijn blijvend dan die welke verstevigd worden; daarom worden evenzoveel waarheden verstevigd als er vermeerderd worden; dat door het bestoken de ware dingen worden verstevigd, zie eerder in nr. 6663.

6665. En zij werden met walging aangedaan vanwege de zonen Israëls; dat dit een grotere afkeer betekent, staat vast uit de betekenis van met walging worden aangedaan, te weten afkeer; hier een grotere afkeer, omdat zij door de verdrukkingen nog meer vermenigvuldigd en vermeerderd werden.

6666. En de Egyptenaren deden de zonen Israëls dienen; dat dit de bedoeling was om te onderwerpen, staat vast uit de betekenis van doen dienen, namelijk het onderwerpen of onderjukkan, hier dus de bedoeling om te onderwerpen, omdat zij in het aanhoudend streven zijn om te onderjukkan, maar toch tegen de goeden nooit de overhand krijgen; uit de betekenis van de Egyptenaren, namelijk de afgescheiden wetenschappen, die tegen de waarheden van de Kerk zijn, nr. 6651; en uit de betekenis van de zonen Israëls, namelijk de Kerk, nr. 6637; daaruit blijkt dat met de Egyptenaren deden de zonen Israëls dienen, de bedoeling wordt aangeduid om te onderwerpen van de zijde van degenen die in de afgescheiden wetenschappen zijn, die tegen de ware dingen van de Kerk zijn.

Wat de bedoeling om te onderwerpen betreft, het werd ook te weten gegeven hoedanig dit is bij de bozen die uit de hel zijn; zij hebben een zodanig streven en een zodanige bedoeling om diegenen te onderwerpen die in het goede en het ware zijn, dat het niet kan worden beschreven; zij gebruiken immers elke boosheid, elke sluwheid en elk bedrog, elke list en elke wreedheid, die zo groot en zodanig zijn, dat, indien zij slechts voor een klein deel zouden worden vermeld, nauwelijks iemand in de wereld zou kunnen geloven, zo vol geslepenheid en vol van kunstgrepen zijn zij en eveneens zo schandelijk; in één woord, zij zijn zodanig dat zij geenszins door enig mens, zelfs niet door enig engel, weerstaan kunnen worden, maar alleen door de Heer.

De oorzaak dat zij een zodanig streven en een zodanige bedoeling hebben, is deze, dat alle verkwikking van het leven, dus het leven zelf van hen in boos doen bestaat; daarom neemt niets anders hun gedachten in beslag en dus bedoelen zij niets anders; het goede doen kunnen zij in het geheel niet, omdat het hun tegenstaat; indien zij het goede doen, is het ter wille van zichzelf, dus aan zichzelf.

Uit zulke mensen worden heden ten dage de hellen onmetelijk vermeerderd, en wat wonderlijk is, vooral door hen die binnen de Kerk zijn, vanwege sluwheden, listen, gevoelens van haat, wraakneming en echtbreuk, die daar meer gedijen dan elders, want daar wordt nu de geslepenheid voor vernuft gehouden en echtbreuk voor eerbaar en er wordt gelachen om hen die daar een andere aandoening bij hebben.

Omdat dit zo is heden ten dage binnen de Kerk, is het een aanwijzing dat haar laatste tijd nabij is, want *'indien niet het einde kwam, zo zou geen vlees gezaligd worden'*, volgens de woorden van de Heer bij (Mattheüs 24:22); omdat al het boze besmettelijk is en verontreinigt, zoals het bezinsel het deeg, en zo dus tenslotte allen besmet.

6667. Met wreedheid; dat dit de onbarmhartigheid betekent, kan zonder ontvouwing vaststaan, want zij, over wie hiervoor is gehandeld, hebben geen barmhartigheid, omdat zij geen liefde tot de naaste, maar alleen de eigenliefde hebben; de liefde tot de naaste die bij hen verschijnt, is ook niets anders dan eigenliefde, want voor zoveel de ander begunstigt, dat wil zeggen, voor zoveel als hij van hen is, wordt hij geliefd, maar voor zoveel hij niet begunstigt, dat wil zeggen, voor zoveel hij niet van hen is, wordt hij verworpen en indien hij tevoren een vriend was geweest, voor evenzoveel dan gehaat; zulke dingen schuilen in de eigenliefde; zij openbaren zich ook niet in de wereld, maar in het andere leven, waar zij losbarsten; de oorzaak dat zij daar losbarsten, is deze dat de uiterlijke dingen daar worden afgenomen; en dan wordt zichtbaar hoedanig de mens innerlijk is geweest.

6668. En zij maakten hun leven bitter met zware slavernij, dat dit betekent totdat de bedoeling om te onderwerpen verontrustend werd, staat vast uit de betekenis van het leven bitter maken, namelijk verontrustend worden; en uit de betekenis van de slavernij, namelijk het onder het juk brengen, hier dus de bedoeling om te onderwerpen, zoals eerder, nr. 6666.

6669. In leem en in tichelstenen; dat dit betekent vanwege de boosheden die zij uitvonden en de valsheden die zij verzonnen, staat vast uit de betekenis van leem, namelijk het goede en in de tegengestelde zin het boze, waarover hierna; en uit de betekenis van tichelstenen, namelijk de valsheden die zij verzinnen, nr. 1296; ten aanzien van het kwaad en de valsheden die de helsen uitvinden en verzinnen, zie nr. 6666.

Dat het leem het boze is waaruit het valse is, blijkt uit deze plaatsen uit het Woord; bij Jesaja: *‘De goddelozen zijn zoals een voortgedrevene zee, wanneer zij niet kan rusten; haar wateren werpen uit slijk en leem’*, (Jesaja 57:20); slijk voor het valse waaruit het boze is en leem voor het boze waaruit het valse is.

Bij Jeremia: *‘Uw voeten zijn in het leem ondergedompeld; zij zijn achterwaarts geweken’*, (Jeremia 38:22); de voeten ondergedompeld in het leem, voor: dat het natuurlijke in het boze is.

Bij Nahum: *‘Schep u wateren ter belegering, bevestig uw vestingen, ga het slijk binnen en treed het leem, herstel de ticheloven; daar zal u het vuur verteren en het zwaard u uitroeien’*, (Nahum 3:14,15); het leem treden voor: vanuit het boze het valse denken.

Bij Habakuk: *‘Hij zal zeggen: Wee hem die vermenigvuldigt hetgeen het zijne niet is; hoe lang? En hem die leem op zich laadt; zullen zij niet plotseling opstaan die u bijten zullen’*, (Habakuk 2:6,7).

Bij David: *‘Jehovah heeft mij doen opklimmen uit de kuil der verwoesting, uit het slijk van het leem en heeft mijn voeten op een rost gesteld’*, (Psalm 40:3).

Bij dezelfde: *‘Ik ben gezonken in diep leem, waar men niet kan staan; ik ben gekomen in de diepten der wateren en de vloed heeft mij overstroomd; ruk mij uit het leem, opdat ik niet verzinke en uit de diepten der wateren en de diepte verzwelge mij niet’*, (Psalm 69:3,15,16); het leem voor het boze waaruit het valse is.

Bij Jesaja: *De voorgangers zullen komen zoals leem en zoals pottenbakkers het slijk treedt’*, (Jesaja 41:25).

Echter het leem staat voor het goede in de volgende plaatsen: *‘Nu Jehovah, Gij zijt onze Vader, wij zijn leem en Gij zijt onze pottenbakker en wij allen zijn Uwer handen werk’*, (Jesaja 64:8); het leem voor de mens van de Kerk die gevormd wordt, dus voor het goede van het geloof, waardoor de mens gevormd, dat wil zeggen, hervormd wordt.

Eender bij Jeremia: *‘Jehovah sprak tot Jeremia: ‘Sta op en daal af in het huis des pottenbakkers en daar zal Ik Mijn woorden doen horen; ik daalde dus af in het huis des pottenbakkers; toen, ziet, hij maakte een werk op de schijven; maar het vat dat hij makende was, werd verdorven, zoals leem in de hand des pottenbakkers; en hij keerde om en hij maakte daarvan een ander vat, gelijk als het recht was in de hand des pottenbakkers te maken.’*

Toen geschiedde het Woord van Jehovah tot mij, door te zeggen: Kan Ik niet zoals deze pottenbakker met u doen, o huis Israëls, gezegde van Jehovah; ziet, gelijk leem in de hand des pottenbakkers, alzo zijt gijlieden in Mijn hand, o huis Israëls’, (Jeremia 18:1-6); het huis Israëls voor de Kerk die moet worden gevormd; en omdat de formering plaatsvindt door het goede van de naastenliefde en het ware van het geloof en die worden aangeduid met het leem en het vat des pottenbakkers, werd het de profeet daarom bevolen om het huis van de pottenbakker binnen te gaan; wat niet was gebeurd, indien niet met het leem en met het vat des pottenbakkers die dingen waren aangeduid.

Elders wordt ook Jehovah of de Heer Pottenbakker genoemd en de mens die hervormd wordt, leem, namelijk in (Jesaja 29:15,16; 45:9; Job 33:6).

Dat *‘de Heer leem maakte uit speeksel en over de ogen van de blindgeborene streek en hem beval zich te wassen in het meer Siloam en dat vandaar de blinde ziende werd’*, (Johannes 9:6,7,11), wat plaatsvond omdat werd uitgebeeld: de hervorming van de mens die in onwetendheid is geboren omtrent het ware en dat de hervorming plaatsvindt door het goede van het geloof, namelijk het leem.

6670. En in alle dienstbaarheid op het veld; dat dit de bedoeling om te onderjukkan betekent tegen de dingen die van de Kerk zijn, staat vast uit de betekenis van dienstbaarheid, namelijk de bedoeling om te onderwerpen, nr. 6666; en uit de betekenis van het veld, namelijk de Kerk, waarover de nrs. 2971, 3766.

6671. Met al hun slavernij waarmee zij hun deden dienen met hardheid; dat dit de bedoeling betekent om te onderwerpen op vele wijzen, uit onbarmhartigheid, staat vast uit de betekenis van dienstbaarheid, namelijk de bedoeling om te onderwerpen, nrs. 6666, 6668, 6670; en omdat er wordt gezegd alle slavernij, wordt aangeduid dat het op vele wijzen was; en uit de betekenis van de hardheid, namelijk de onbarmhartigheid, nr. 6667.

6672. vers 15-21. *En de koning van Egypte sprak tot de vroedvrouwen van de Hebreeuwse vrouwen, van wie de ene naam Sifra en de naam van de andere Pua was. En hij sprak: 'Wanneer gij de Hebreeuwse vrouwen in het baren helpt en zult hebben gezien op de baarstoelen; indien het een zoon is en gij zult hem doden; en indien het een dochter is en zij leve. En de vroedvrouwen vreesden God en zij deden niet gelijk als de koning van Egypte tot hen gesproken had en zij lieten de knapen leven. En de koning van Egypte riep de vroedvrouwen en hij sprak tot hen: 'Waarom doet gij dat woord en laat gij de knapen leven.' En de vroedvrouwen zeiden tot farao: 'Omdat niet zoals de Egyptische vrouwen de Hebreeuwse vrouwen zijn, omdat zij levend zijn; voordat tot haar de vroedvrouw komt en zij hebben gebaard. En God deed aan de vroedvrouwen wel en het volk werd vermenigvuldigd en zij werden zeer talrijk. En het geschiedde, omdat de vroedvrouwen God vreesden en Hij maakte voor hen huizen.*

En de koning van Egypte sprak tot de vroedvrouwen van de Hebreeuwse vrouwen, betekent de invloeiing vanuit de afgescheiden wetenschappen in het natuurlijke, waar de wetenschappelijke waarheden van de Kerk zijn; van wie de ene naam Sifra en de naam van de andere Pua was, betekent de hoedanigheid en de staat van het natuurlijke waar de wetenschappen zijn; en hij sprak: Wanneer gij de Hebreeuwse vrouwen in het baren helpt en zult hebben gezien op de baarstoelen, betekent het opmerken van het invloeiende ware en goede uit het innerlijke in de wetenschappen; indien het een zoon is en gij zult hem doden, betekent dat zij, indien het een ware was, het zouden vernietigen op welke wijze zij ook maar zouden kunnen; en indien het een dochter was en zij leve, betekent dat zij het niet zouden doen indien het een goede was; en de vroedvrouwen vreesden God, betekent dat de wetenschappelijke ware dingen, omdat die uit het Goddelijke waren, werden behoed; en zij deden niet gelijk als de koning van Egypte tot hen gesproken had, betekent dat het niet zo gebeurde zoals diegenen van plan waren die in de valsheden zijn; en zij lieten de knapen leven, betekent dat de ware dingen, omdat zij van het goede waren, in stand werden gehouden; en de koning van Egypte riep de vroedvrouwen, betekent dat zij die in de valsheden waren, een plan beraamden tegen hen die in de wetenschappelijke ware dingen in het natuurlijke waren; en hij sprak tot hen: Waarom doet gij dat woord en laat gij de knapen leven, betekent de boosheid daarover dat de waarheden niet werden vernietigd; en de vroedvrouwen zeiden tot farao, betekent het opmerken ten aanzien van die wetenschappelijke ware dingen in het natuurlijke; omdat niet zoals de Egyptische vrouwen de Hebreeuwse vrouwen zijn, betekent dat de wetenschappen van de Kerk niet zodanig zijn als de daarmee strijdige wetenschappen; omdat zij levend zijn, betekent dat daarin geestelijk leven is; voordat tot haar de vroedvrouw komt en zij hebben gebaard, betekent dat het natuurlijke het niet weet voordat zij het leven hebben; en God deed aan de vroedvrouwen wel, betekent dat het natuurlijke door het Goddelijke gezegend was; en het volk werd vermenigvuldigd en zij werden zeer talrijk, betekent dat daarin aanhoudend ware dingen werden voortgebracht en zo

aangroeiden; en het geschiedde, omdat de vroedvrouwen God vreesden, betekent omdat de wetenschappelijke waarheden door het Goddelijke werden behoed; en Hij maakte voor hen huizen, betekent dat zij in de hemelse vorm werden gesteld.

6673. En de koning van Egypte sprak tot de vroedvrouwen van de Hebreeuwse vrouwen; dat dit de invloeiing betekent uit de afgescheiden wetenschappen in het natuurlijke, waar de wetenschappen van de Kerk zijn, staat vast uit de betekenis van zeggen, namelijk invloeiën, waarover de nrs. 5743, 6291; uit de betekenis van de koning van Egypte, dus de afgescheiden wetenschappen, die tegen de ware dingen van de Kerk zijn, nr. 6651; uit de betekenis van de vroedvrouwen, te weten het natuurlijke, nrs. 4588, 4921; en uit de betekenis van de Hebreeuwse vrouwen, die de ware dingen van de Kerk zijn, nrs. 5136, 5236; dus eveneens de wetenschappelijke ware dingen die van de Kerk zijn.

Dat de vroedvrouwen het natuurlijke zijn, komt omdat het natuurlijke datgene opneemt wat uit het innerlijke invloeit en net als het ware, in het baren helpt.

6674. Van wie de ene de naam Sifra en de naam van de andere Pua was; dat dit de hoedanigheid van de staat betekent van het natuurlijke waar de wetenschappen zijn, staat vast uit de betekenis van de naam, namelijk de hoedanigheid, waarover de nrs. 144, 145, 1896, 2009; en eveneens de staat, nrs. 1946, 2643, 3422, 4298; alle namen immers in het Woord betekenen dingen en vatten in het kort die zaak samen waarover wordt gehandeld, dus de hoedanigheid en de staat ervan; hier dus de namen Sifra en Pua het hoedanige en de staat van het natuurlijke waar de wetenschappelijke ware dingen zijn, omdat dit de zaak is waarover wordt gehandeld, zoals blijkt uit wat voorafgaat, nr. 6673.

Wie niet weet dat de naam de hoedanigheid en de staat is van de zaak waarover wordt gehandeld, kan geloven dat het daar waar een naam wordt genoemd, slechts de naam is die wordt verstaan; dus dat het daar waar de Heer over Zijn Naam spreekt, slechts de naam is, terwijl het toch het hoedanige van de eredienst is, namelijk alles van het geloof en van de naastenliefde waardoor Hij moet worden vereerd; zoals bij Mattheüs: *‘Waar twee of drie zijn vergaderd in Mijn Naam, daar ben Ik in het midden van hen’*, (Mattheüs 18:20); daar wordt niet de naam verstaan, maar de eredienst uit het geloof en de naastenliefde.

Bij Johannes: *‘Zo velen hebben opgenomen, die heeft Hij mogendheid gegeven zonen Gods te zijn, hun die in Zijn Naam geloven’*, (Johannes 1:12); hier ook wordt onder de Naam het geloof en de naastenliefde verstaan, waarmee de Heer wordt vereerd.

Bij dezelfde: *‘Deze dingen zijn geschreven, opdat gij gelooft dat Jezus is de Christus, de Zoon Gods, opdat gij gelovende het leven hebt in Zijn Naam’*, (Johannes 20:31).

Bij dezelfde: *‘Indien gij iets zult hebben gevraagd in Mijn Naam, Ik zal dit doen’*, (Johannes 14:13,14); en elders.

‘Al wat gij de Vader zult hebben gevraagd in Mijn Naam, zal Hij u geven’, (Johannes 15:16,17; 16:23,24); hier wordt niet verstaan dat zij de Vader zouden vragen, maar dat zij de Heer Zelf zouden vragen, want er staat tot het Goddelijk Goede, dat de Vader is, nr. 3704, geen toegang open dan door het Goddelijk Menselijke van de Heer, zoals eveneens bekend is in de Kerken; en daarom is de Heer Zelf vragen, dit doen volgens de ware dingen van het geloof; als volgens die wordt gevraagd, dan wordt gegeven; zoals Hij eveneens Zelf zegt in de vorige tekst bij Johannes: *‘Indien gij iets zult hebben gevraagd in Mijn Naam, Ik zal dit doen.’*

Dit kan verder nog vaststaan hieruit dat de Heer de Naam van Jehovah is, waarover het volgende bij Mozes: *‘Ik zend een engel vóór u, om u te behoeden in de weg; wacht u voor Zijn aangezichten en hoort Zijn stem en verbittert Hem ook niet, omdat Mijn Naam in het midden van Hem is’*, (Exodus 23:20,21).

Bij Johannes: *‘Vader, verheerlijk Uw Naam; er ging een stem van de hemel uit: En Ik heb verheerlijkt en Ik zal wederom verheerlijken’*, (Johannes 12:28).

Bij dezelfde: *'Ik heb Uw Naam geopenbaard de mensen die Gij Mij gegeven hebt uit de wereld. Ik heb hun Uw Naam bekend gemaakt en Ik zal bekend maken; opdat de liefde waarmee Gij Mij liefgehad hebt, in hen zij en Ik in hen'*, (Johannes 17:6,26); waaruit blijkt dat de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke de Naam van Jehovah is of de gehele hoedanigheid van Hem; vandaar is uit het Goddelijk Menselijke alle Goddelijke eredienst en het is Dit dat moet worden vereerd; zo immers wordt het Goddelijke Zelf vereerd, waartoe anders geen gedachte kan reiken; en indien er geen gedachte is, dan is er ook geen verbinding.

Dat de Naam van de Heer het al van het geloof en van de liefde is waarmee de Heer moet worden vereerd, blijkt verder uit de volgende plaatsen; bij Mattheüs: *'Gij zult door allen gehaat worden om Mijn Naam'*, (Mattheüs 10:22).

Bij dezelfde: *'Zo wie een zodanig knaapje opneemt in Mijn Naam, die neemt Mij op'*, (Mattheüs 18:5).

Bij dezelfde: *'Zo wie verlaten zal hebben huizen, broeders of zusters of vader of moeder of echtgenote of kinderen of akkers, om Mijn Naams wil, die zal honderdvoudig ontvangen'*, (Mattheüs 19:29).

Bij dezelfde: *'En zij riepen: Hosanna de Zoon Davids, gezegend Hij Die komt in de Naam van de Heer'*, (Mattheüs 21:9).

Bij Lukas: *'Voorwaar, Ik zeg u, omdat gij Mij niet zult zien, totdat het gekomen zal zijn dat gij zult zeggen: Gezegend Hij Die komt in de Naam van de Heer'*, (Lukas 13:35).

Bij Markus: *'Zo wie ulieden een beker water zal te drinken hebben gegeven in Mijn Naam, omdat gij van Christus zijt, voorwaar zeg Ik u, hij zal zijn loon niet verliezen'*, (Markus 9:41).

Bij Lukas: *'En de zeventigen zijn wedergekeerd met vreugde, zeggende: Heer, ook de demonen gehoorzamen ons in Uw Naam. Jezus sprak tot hen: Verheugt u hierin niet dat de geesten u gehoorzamen, maar verheugt u veeleer dat uw namen zijn geschreven in de hemel'*, (Lukas 10:17,20); namen geschreven in de hemel zijn niet namen, maar de hoedanigheid van het geloof en de naastenliefde van hen.

Eender de namen die geschreven zijn in 'het Boek des Levens' in de Openbaring; *'Gij hebt weinig namen ook te Sardis, die hun bekleedselen niet bevlekt hebben; die overwonnen zal hebben, deze zal bekleed worden met witte bekleedselen en Ik zal zijn naam niet verdelgen uit het Boek des Levens en Ik zal zijn naam belijden voor de Vader en voor Zijn engelen'*, (Openbaring 3:4,5).

Evenzo bij Johannes: *'Die door de deur ingaat, is de herder der schapen; deze noemt de eigen schapen bij hun naam'*, (Johannes 10:2,3).

In Exodus: *'Jehovah sprak tot Mozes: Ik ken u bij name'*, (Exodus 33: 12,17).

Bij Johannes: *'Velen geloofden in Zijn Naam, ziende Zijn tekenen, die Hij deed'*, (Johannes 2:23).

Bij dezelfde: *'Die in Hem gelooft, wordt niet gericht, wie echter niet gelooft, is alreeds gericht, omdat hij niet heeft geloofd in de Naam van de Enigverwekte van God'*, (Johannes 3:18).

Bij Jesaja: *'Zij zullen vrezen van de nedergang de Naam van Jehovah'*, (Jesaja 59:19).

Bij Micha: *'Alle volken wandelen in de naam van hun God en wij zullen wandelen in de Naam van Jehovah onze God'*, (Micha 4:5).

Bij Mozes: *'Jehovah God zouden zij vereren in de plaats die Hij zou uitkiezen en waar Hij Zijn Naam zal zetten'*, (Deuteronomium 12:5,11,14).

Evenzo bij Jesaja 18:7; Jeremia 7:12; Jesaja 26:8; 41:25; 43:7; 49:1; 50:10; 52:5; 62:2;

Jeremia 23:27; 26:16; Ezechiël 20:14,44; 36:21-23; Micha 5:3; Maleachi 1:11;

Deuteronomium 10:8; Openbaring 2:7; 3:12; 13:8; 17:8; 14:11; 15:2; 19:12.13.16; 22:3,4.

Dat de Naam van Jehovah alles is waarmee Hij wordt vereerd, dus in de hoogste zin alles wat voortgaat van de Heer, staat vast uit de zegening: *'Jehovah zegene u en behoede u, Jehovah doe Zijn aangezichten over u lichten en erbarme Zich uwer; Jehovah verheffe Zijn*

aangezichten over u en stelle u vrede, aldus zullen zij Mijn Naam op de zonen Israëls stellen, (Numeri 5:23-27).

Hieruit nu blijkt wat er wordt verstaan onder dit gebod van de Decaloog: *'Gij zult de Naam van uw God niet in het ijdele nemen, omdat Jehovah hem niet onschuldig zal houden die Zijn Naam in het ijdele genomen zal hebben'*, (Exodus 20:7) en verder wat in het gebed des Heren onder *'Uw Naam worde geheiligd'*, (Mattheüs 6:9).

6675. En hij sprak: Wanneer gij de Hebreeuwse vrouwen in het baren helpt en zult hebben gezien op de baarstoelen; dat dit het bemerken betekent van het invloeiende ware en goede uit het innerlijke in de wetenschappen van de Kerk, staat vast uit de betekenis van in het baren helpen, namelijk de opneming van het goede en het ware dat invloeit uit het innerlijke in het natuurlijke; de vroedvrouw immers is het natuurlijke voor zover het de invloeiing opneemt, nrs. 4588, 6673; uit de betekenis van de Hebreeuwse vrouwen, te weten de dingen die van de Kerk zijn, nrs. 5136, 5236; uit de betekenis van zien, namelijk het opmerken, waarover nrs. 2150, 3764, 4567, 4723, 5400; en uit de betekenis van de baarstoelen, namelijk de dingen in het natuurlijke die het uit het innerlijke invloeiende goede en ware opnemen; dus zijn het de wetenschappelijke ware dingen, want deze nemen op; daaruit blijkt dat met wanneer gij de Hebreeuwse vrouwen in het baren helpt en zult hebben gezien op de baarstoelen, het opmerken wordt aangeduid van het invloeiende ware en goede uit het innerlijke in de wetenschappen van de Kerk, die in het natuurlijke zijn.

6676. Indien het een zoon is en gij zult hem doden; dat dit betekent dat zij, indien het een ware was, het zouden vernietigen op welke wijze zij dat ook maar zouden kunnen, staat vast uit de betekenis van de zoon, namelijk het ware, waarover de nrs. 489, 491, 533, 1147, 2623, 3373; en uit de betekenis van doden, namelijk vernietigen, want het wordt gezegd van het ware; maar zij zouden vernietigen op welke wijze zij zouden kunnen, want de bozen kunnen bij de goede de ware dingen niet vernietigen.

6677. Indien het een dochter is en zij leve; dat dit betekent dat zij het niet zouden doen indien het een goede was, staat vast uit de betekenis van de dochter, namelijk het goede, nrs. 489-491, 2362; en uit de betekenis van leven, namelijk dat het niet moet worden vernietigd. De oorzaak dat de koning van Egypte sprak dat de zoon zou worden gedood, niet echter de dochter, blijkt uit de innerlijke zin, namelijk dat zij het ware zouden trachten te vernietigen, maar niet het goede; wanneer immers de helsen bestoken, dan is het hun geoorloofd de ware dingen aan te vallen, niet echter de goede dingen; de oorzaak hiervan is, dat het de waarheden zijn die kunnen worden bestreden, maar niet de goede dingen; deze zijn door de Heer beschermd en wanneer de helsen proberen de goede dingen aan te vallen, worden zij diep in de hel neergeworpen, want bij de aanwezigheid van het goede kunnen zij niet standhouden; in elk goede is immers de Heer aanwezig; vandaar komt het dat de engelen, omdat zij in het goede zijn, zo'n grote macht over de helse geesten hebben, dat één van hen duizenden van de helsen in bedwang kan houden.

Men moet weten dat in het goede het leven is, want het goede is van de liefde en de liefde is het leven van de mensen; indien het boze, dat van de eigenliefde en de wereldliefde is en een schijnbaar goede is voor degenen die in die liefden zijn, het goede dat van de hemelse liefde is bestrijdt, dan strijdt het leven van de een tegen het leven van de ander en omdat het leven uit het goede de hemelse liefde is uit het Goddelijke, begint daarom het leven uit de eigen- en wereldliefde dan, indien het met het andere in botsing komt, te worden uitgeblust; het wordt immers verstikt; en zo worden zij gemarteld zoals degenen die in een doodstrijd zijn; daarom storten zij zich halsoverkop in de hel, waar zij hun leven weer opnemen, zie de nrs. 3938, 4225, 4226, 5057, 5058.

Dit is eveneens de oorzaak dat het goede niet bestreden kan worden door boze genieën en geesten en dus het goede niet durven te vernietigen; anders is het gesteld met het ware; dit heeft niet het leven in zich, maar uit het goede, dat wil zeggen, door het goede van de Heer.

6678. En de vroedvrouwen vreesden God; dat dit betekent dat de wetenschappelijke ware dingen, omdat zij uit het Goddelijke waren, werden behoed, staat vast uit de betekenis van God vrezen, namelijk beschermen wat het Goddelijke heeft geboden, want zij die God vrezen, bewaren de geboden; maar omdat alle heilige vrees en vandaar de gehoorzaamheid en het houden van de geboden zijn uit het Goddelijke en geenszins uit de mens, wordt daarom met ‘zij vreesden God’ aangeduid, dat zij door het Goddelijke werden behoed; en uit de betekenis van de vroedvrouwen, namelijk het natuurlijke waar de wetenschappelijke waarheden zijn, waarover de nrs. 4588, 6673, 6675.

6679. En zij deden niet gelijk als de koning van Egypte tot hen gesproken had; dat dit betekent dat dit niet plaatsvond zoals diegenen van plan waren die in de valsheden zijn, staat vast uit de betekenis daarvan, dat zij niet deden gelijk als hij gesproken had, namelijk dat het niet zo gebeurde zoals zij van plan waren, namelijk dat zij de ware dingen, die met de zonen worden aangeduid, niet konden vernietigen, maar dat zij van plan waren om ze te vernietigen op welke wijze dan ook waarop zij het zouden kunnen, nr. 6676; en uit de betekenis van de koning van Egypte, namelijk het afgescheiden wetenschappelijke dat tegen het ware van de Kerk is, waarover nr. 6651, dus het valse, want dat wetenschappelijke is vals.

6680. En zij lieten de knapen leven; dat dit betekent dat de waarheden, omdat die van het goede waren, in stand werden gehouden, staat vast uit de betekenis van de zonen, die hier de knapen worden genoemd, te weten de waarheden, nr. 6676; de zonen worden hier knapen genoemd, omdat met de knapen het goede van de onschuld wordt aangeduid, nrs. 430, 2782, 5236; en daarom zijn de knapen hier de ware dingen die van het goede zijn.

6681. En de koning van Egypte riep de vroedvrouwen; dat dit betekent dat zij die in de valsheden waren, een plan beraamden tegen hen die in de wetenschappelijke waarheden in het natuurlijke waren, staat vast uit de betekenis van roepen, namelijk hier een plan beramen, want de oorzaak van het roepen was de ware dingen vernietigen, maar het plan werd verijdeld, omdat de waarheden door het Goddelijke werden behoed, wat daarmee wordt aangeduid dat de vroedvrouwen God vreesden, nr. 6678.

In het andere leven beramen ook inderdaad de bozen die de goeden bestoken, met elkaar plannen, wat ook uit ondervinding te weten is gegeven; uit de betekenis van de koning van Egypte, namelijk degenen die in de valsheden zijn, nr. 6679; en uit de betekenis van de vroedvrouwen, namelijk het natuurlijke waar de wetenschappelijke waarheden zijn, nrs. 4588, 6673, 6675, 6678.

Daaruit blijkt dat met de koning van Egypte riep de vroedvrouwen, wordt aangeduid dat zij die in de valsheden waren, een plan beraamden tegen hen die in de wetenschappelijke ware dingen in het natuurlijke waren.

6682. En hij sprak tot hen: Waarom doet gij dat woord en laat gij de knapen leven; dat dit de toorn betekent daarover dat de ware dingen niet werden vernietigd, staat vast uit de betekenis van waarom doet gij dat woord, namelijk woorden van berisping, dus van boosheid; en uit de betekenis van laten leven, namelijk niet vernietigen, zoals eerder in de nrs. 6677, 6680; en uit de betekenis van de knapen, te weten de waarheden die van het goede zijn, waarover nr. 6680.

6683. En de vroedvrouwen zeiden tot farao; dat dit het bemerken ten aanzien van die wetenschappelijke ware dingen in het natuurlijke betekent, staat vast uit de betekenis van zeggen in de historische teksten van het Woord, namelijk het gewaarworden, waarover meermalen eerder; uit de betekenis van de vroedvrouwen, te weten de wetenschappelijke ware dingen in het natuurlijke, nr. 6681; en uit de uitbeelding van farao, namelijk de valse wetenschappen in het algemeen, waarover de nrs. 6679, 6681.

6684. Omdat niet zoals de Egyptische vrouwen de Hebreeuwse vrouwen zijn, dat dit betekent dat de wetenschappen van de Kerk niet zodanig zijn als de daarmee strijdige wetenschappen, staat vast uit de betekenis van de Hebreeuwse vrouwen, namelijk de dingen die van de Kerk zijn, waarover de nrs. 5136, 5236, 6673, 6675; en uit de betekenis van de Egyptische vrouwen, namelijk zulke dingen als tegen de dingen zijn die van de Kerk zijn; en dat deze de wetenschappen zijn, blijkt uit wat voorafgaat en verder uit de betekenis van Egypte, te weten de wetenschappen, nr. 6638; hier de wetenschappen die in strijd zijn met de wetenschappelijke waarheden van de Kerk; dat de vrouwen de dingen zijn die van de Kerk zijn, zie de nrs. 252, 253.

6685. Omdat zij levend zijn, dat dit betekent dat het geestelijk leven daarin is, staat vast uit de betekenis van leven, namelijk het geestelijk leven, waarover nr. 5890, hier het geestelijk leven in de dingen die van de Kerk zijn, die worden aangeduid met de Hebreeuwse vrouwen. Wat het geestelijk leven is, is eerder ettelijke malen gezegd, maar omdat heden ten dage weinigen weten wat het geestelijke is, mag het nogmaals in het kort worden uiteengezet wat het is: het geestelijke in zijn eerste oorsprong is het Goddelijk Ware Voortgaande van het Goddelijk Menselijke van de Heer, en dit Ware heeft in Zich het Goddelijk Goede, omdat het Goddelijk Ware uitgaat van het Goddelijk Menselijke, dat het Goddelijk Goede is; dat Goddelijk Ware, waarin het Goddelijk Goede is, is het Geestelijke Zelf in zijn oorsprong en het is het Leven zelf dat de hemel vervult, ja zelfs het heelal vervult; en waar een subject is, daar vloeit het in; maar het wordt in de subjecten gevarieerd overeenkomstig de vorm; in de vormen die samenstemmen met het goede, daar vertoont zich het geestelijk leven; maar in de vormen die niet met het goede samenstemmen, daar vertoont zich een leven dat strijdig is met het geestelijk leven en dit wordt in het Woord de dood genoemd. Daaruit blijkt nu wat het geestelijk leven is, namelijk, dat het is: zijn in de ware dingen uit het goede, die van de Heer voortgaan.

6686. Voordat tot haar de vroedvrouw komt en zij hebben gebaard; dat dit betekent dat het natuurlijke niet weet voordat zij het leven hebben, namelijk de wetenschappelijke ware dingen die van de Kerk zijn, staat vast uit de betekenis van de vroedvrouw, namelijk het natuurlijke waar de wetenschappelijke waarheden zijn die van de Kerk zijn, nr. 6681; en uit de betekenis van baren, namelijk de zaken die van het geloof en van de naastenliefde zijn, waarover de nrs. 3860, 3868, 3905, 3915; dus die van het geestelijk leven zijn; dat het natuurlijke niet weet, wordt aangeduid met voordat tot haar de vroedvrouw komt. Daarmee, dat het natuurlijke niet weet voordat de wetenschappelijke waarheden het leven hebben, is het als volgt gesteld: de wetenschappelijke ware dingen in het natuurlijke hebben het gehele leven uit het goede dat door het innerlijke invloeit; het natuurlijke weet het in het geheel niet wanneer het goede invloeit, omdat het natuurlijke betrekkelijk in het duister is; dat het in het duister is, komt omdat het in het licht van de wereld en vandaar tegelijkertijd in wereldse zaken is; en wanneer daarin het licht van de hemel invloeit, dan vindt een duistere waarneming plaats; en eveneens komt het daarvandaan dat in het natuurlijke de algemene dingen zijn, die de afzonderlijke dingen niet kunnen doorvatten, want hoe algemener iets is, des te minder doorvat het de afzonderlijke dingen en te minder doorvat het vandaar de

gebeurtenissen die zich daarbij voordoen; en bovendien zijn in het natuurlijke niet de goede en de ware dingen zelf, maar de uitbeeldende dingen ervan.

Vandaar nu komt het dat het natuurlijke niet weet wanneer de wetenschappelijke ware dingen het leven hebben, dus wanneer het wordt wederverwekt, noch hoe, volgens de woorden van de Heer bij Johannes: *‘De geest blaast waarheen hij wil en gij hoort zijn stem, doch gij weet niet van waar hij komt en waar hij heengaat; zo is het met een elk die wordt wederverwekt uit de geest’*, (Johannes 3:8).

Onder het natuurlijke wordt de uiterlijke mens verstaan, die ook de natuurlijke mens wordt genoemd.

6687. En God deed aan de vroedvrouwen wel; dat dit betekent dat het natuurlijke door het Goddelijke gezegend was, staat vast uit de betekenis van weldoen, wanneer het van God wordt gezegd, namelijk zegenen; en uit de betekenis van de vroedvrouwen, namelijk het natuurlijke, waar de wetenschappelijke waarheden zijn, nrs. 4588, 6673, 6675, 6678.

6688. En het volk werd vermenigvuldigd en zij werden zeer talrijk; dat dit betekent dat daarin aanhoudend waarheden werden voortgebracht en zo aangroeiden, staat vast uit wat eerder in nr. 6648 is gezegd, waar eendere woorden staan; dat van volk wordt gesproken met betrekking tot de waarheden, zie de nrs. 1259, 1260, 3295, 3581.

6689. En het geschiedde, omdat de vroedvrouwen God vreesden; dat dit betekent: omdat de wetenschappelijke waarheden door het Goddelijke werden behoed, staat vast uit wat eerder in nr. 6678 is gezegd, waar eendere woorden staan.

6690. En Hij maakte voor hen huizen; dat dit betekent dat zij in de hemelse vorm werden gesteld, namelijk de wetenschappelijke waarheden in het natuurlijke, staat vast uit de betekenis van het huis, namelijk het natuurlijk gemoed, nrs. 4973, 5023; dus de dingen die van dat gemoed zijn, en dus hier, omdat het van de vroedvrouwen wordt gezegd, de wetenschappelijke ware dingen in het natuurlijke, nr. 6687; dus voor hen huizen maken, is die dingen in orde stellen en zij worden in orde gesteld wanneer zij in de hemelse vorm worden gesteld.

Dat deze dingen met ‘voor hen huizen maken’ worden aangeduid, kan men niet gemakkelijk weten, tenzij men weet hoe het gesteld is met de wetenschappelijke waarheden, die van het natuurlijk gemoed zijn; daarom moet dit in het kort worden gezegd.

De wetenschappen in het natuurlijke zijn in doorlopende reeksen geschikt, de ene reeks hangt met de andere samen en zo hangen alle samen volgens de verschillende verwantschappen en aanverwantschappen; zij zijn daarin niet ongelijk aan families en de generaties ervan; het ene wordt immers uit het andere geboren en zo worden zij voortgebracht.

Vandaar werden de dingen die van het gemoed zijn, namelijk de goede en de ware dingen, door de Ouden huizen genoemd, het regerende daar de vader, en het aan het goede toegevoegde ware, moeder en de afleidingen: zonen, dochters, schoonzonen, schoondochters enzovoort; maar de schikking van de wetenschappelijke waarheden in het natuurlijke wordt gevarieerd bij elk mens; de heersende liefde immers brengt over die dingen een vorm; die liefde is in het midden en rondom haar ordent zij de afzonderlijke dingen; het naast bij haar stelt zij de dingen die het meest met haar overeenkomen en de overige in orde volgens de overeenkomsten; daarvandaan hebben de wetenschappen de vorm.

Indien de hemelse liefde heerst, dan worden door de Heer daar alle dingen in de hemelse vorm geschikt en die vorm is zodanig als die van de hemel is, dus de vorm van het goede van de liefde zelf; in deze vorm worden de ware dingen geschikt en wanneer deze zo geschikt zijn, treden zij als één op met het goede; en wanneer dan het ene door de Heer wordt opgewekt, wordt het andere opgewekt; namelijk, wanneer de zaken die van het geloof zijn,

worden opgewekt, dan worden de dingen opgewekt die van de naastenliefde zijn en omgekeerd.

Zodanig is de rangschikking die daarmee wordt aangeduid dat God voor de vroedvrouwen huizen maakte.

6691. vers 22. *En farao gebod aan al zijn volk, door te zeggen: 'Alle zoon die geboren wordt, gij zult hem in de stroom werpen en alle dochter zult gij laten leven.'*

En farao gebod aan al zijn volk, betekent de algemene invloeding in de wetenschappen die strijdig zijn met de waarheden van de Kerk; door te zeggen: Alle zoon die geboren wordt, werpt hem in de stroom, betekent dat zij alle ware dingen die verschijnen in de valsheden zouden onderdompelen en alle dochter zult gij laten leven, betekent dat zij het goede niet zouden aanvallen.

6692. En farao gebod aan al zijn volk; dat dit de algemene invloed betekent in de wetenschappen die strijdig zijn met de ware dingen van de Kerk, staat vast uit de betekenis van gebieden, namelijk de invloed, nrs. 5486, 5732; hier de algemene invloed, omdat die is van de zijde van farao, door wie het wetenschappelijke in het algemeen wordt uitgebeeld, nr. 6015; en uit de betekenis van zijn volk, namelijk de wetenschappen die strijdig zijn met de waarheden van de Kerk; dat de Egyptenaren die hier het volk zijn, de wetenschappen zijn, werd meermalen genoemd, nr. 6638.

Dat met de Egyptenaren de wetenschappen worden aangeduid die strijdig zijn met de waarheden van de Kerk, komt omdat de uitbeeldende en de aanduidende dingen van de Oude Kerk, welke Kerk ook bij hen was geweest, daar waren verdraaid in magische dingen, want door de uitbeeldende en de aanduidende zaken van de Kerk was er in die tijd vergemeenschapping met de hemel, en die vergemeenschapping was er bij degenen die in het goede van de naastenliefde leefden en bij verscheidenen geopend was, maar aan degenen die niet in het goede van de naastenliefde leefden, maar in daarmee strijdige dingen, werd soms open vergemeenschapping gegeven met boze geesten, die alle waarheden van de Kerk verdraaiden en daarmee het goede vernietigden; vandaar de magische gebruiken. Dit kan eveneens vaststaan uit de hiërogliefen van de Egyptenaren, waar ook gebruik van gemaakt werd in de gewijde handelingen, want daarmee duiden zij geestelijke dingen aan en verdraaiden zij de Goddelijke orde.

Magie is niets anders dan een verdraaiing van de orde; vooral is het een misbruik van de overeenstemmingen.

Het is de orde, dat de goede en de ware dingen die van de Heer voortgaan, door de mens worden opgenomen, wanneer dit plaatsvindt, is er orde in de afzonderlijke dingen die de mens voorneemt en denkt; maar wanneer de mens die dingen niet opneemt volgens de orde, die uit de Heer is, maar gelooft dat alle dingen een blinde loop volgen en dat als er iets bepaalds gebeurt, dit van de eigen voorzichtigheid of het eigen verstand is, dan verdraait hij de orde, want de zaken die van de orde zijn, voegt hij aan zich toe om alleen voor zichzelf te zorgen, maar niet voor de naaste, tenzij voor zoveel als deze hemzelf begunstigt; vandaar zijn, wat verwonderlijk is, allen die het zich vast hebben ingeprent dat alle dingen van de eigen voorzichtigheid en niet van de Goddelijke Voorzienigheid zijn, in het andere leven ten zeerste tot magie zijn geneigd en voor zoveel zij het kunnen, doordrenken zij zich er ook van; vooral degenen die, omdat zij op zichzelf vertrouwden en alle dingen aan hun eigen voorzichtigheid toeschreven, tal van kunstgrepen en sluwheden hadden uitgedacht om zich boven anderen te verheffen; zulke personen worden, wanneer zij in het andere leven geoordeeld zijn, in de hellen van de magiërs geworpen, die in het vlak onder de voetzolen zijn, aan de rechterzijde een weinig naar voren, uitgestrekt over een grote afstand en in de diepste hellen ervan zijn de Egyptenaren.

Vandaar nu komt het, dat met farao, de Egyptenaren en Egypte, de wetenschappen worden aangeduid die strijdig zijn met de waarheden van de Kerk.

Opdat dus de uitbeeldende en de aanduidende dingen van de Kerk niet langer in magische dingen zouden worden verdraaid, werd het Israëlitische volk uitgekozen; bij hen zouden dan de uitbeeldende en aanduidende dingen van de Kerk hersteld worden; en dit volk was zodanig, dat het daaruit niet het magische kon maken, want het was geheel en al in uiterlijke zaken en in geen geloof dat er enig innerlijke was, te minder dat er enig geestelijke was; bij zulke mensen kan het magische niet ontstaan zodanig als het bij de Egyptenaren bestond.

6693. Door te zeggen: Alle zoon die geboren wordt, werpt hem in de stroom; dat dit betekent dat zij alle waarheden die verschijnen, in het valse zouden onderdompelen, staat vast uit de betekenis van de zoon, namelijk het ware, waarover de nrs. 489, 491, 533, 1147, 2623, 3373; en uit de betekenis van de stroom, namelijk de dingen die van het inzicht zijn, waarover de nrs. 108, 109, 2702, 3051, hier in de tegengestelde zin de dingen die daarmee strijdig zijn, dus de valsheden; dat werpen in, is onderdompelen, is duidelijk.

Dat de stroom van Egypte het tegendeel van het inzicht is, dus het valse, staat eveneens vast bij Jesaja: *'De stromen zullen terugwijken, de rivieren van Egypte zullen verminderd en uitgedroogd worden, de papiergewassen aan de stroom, aan de mond van de stroom en al het zaad van de stroom zal verdrogen; het zal weggestoten worden en daarom zullen de vissers rouwen en treurig zullen allen zijn die de angel in de stroom werpen en die het net uitbreiden over de aangezichten der wateren, zullen kwijnen'*, (Jesaja 19:6-8); dat hier onder de stroom van Egypte niet een stroom wordt verstaan, noch onder de vissers, vissers, maar andere dingen, die niet uitkomen indien men niet weet wat onder Egypte, onder de stroom daar en onder de vissers wordt verstaan, is duidelijk; indien men die dingen weet, dan ligt de zin open.

Dat met de stroom van Egypte het valse wordt aangeduid, blijkt uit de afzonderlijke teksten daar.

Bij Jeremia: *'Wie is deze die zoals een stroom opklimt, wiens wateren zoals stromen worden beroerd; Egypte klimt op zoals een stroom en zoals stromen worden zijn wateren beroerd; want hij sprak: Ik zal opklimmen, ik zal het land bedekken, ik zal de stad verderven en die daarin wonen'*, (Jeremia 46:7,8); hier staat eveneens de stroom van Egypte voor de valsheden; opklimmen en het land bedekken, voor de Kerk dit aandoen; de stad verderven, voor de leer van de Kerk verderven; en die daarin wonen, voor de goede dingen die daaruit zijn.

Dat het land de Kerk is, zie nr. 6649; dat de stad de leer van de Kerk is, nrs. 402, 2449, 3216, 4492, 4493; en dat de bewoners de goede dingen daar zijn, nrs. 2268, 2451, 2712.

Bij Ezechiël: *'Zie, Ik ben tegen u, farao, koning van Egypte, grote walvis, die ligt in het midden van zijn rivieren; die sprak: Mijn is de rivier en ik heb mij gemaakt; daarom zal Ik haken in uw kaken geven; en Ik zal de vissen van uw rivieren aan uw schubben doen kleven en Ik zal u doen opklimmen uit het midden van uw rivieren en al de vis van uw rivieren zal aan uw schubben kleven; Ik zal u verlaten in de woestijn en al de vis van uw rivieren'*, (Ezechiël 29:3-5,9,10); wat deze dingen betekenen, kan ook niemand weten zonder de innerlijke zin; dat niet Egypte wordt bedoeld, is duidelijk; dus, tenzij men weet wat farao is, wat de stroom, de walvis, de vis, de schubben.

Dat farao het natuurlijke is waar het wetenschappelijke is, zie de nrs. 5160, 5799, 6015; dat de walvissen de algemene dingen zijn van de wetenschappen die in het natuurlijke zijn, nr. 42; dat de vissen de wetenschappen onder die algemene dingen zijn, nrs. 40, 991; de schubben zijn de dingen die volledig uiterlijk en uitwendig zijn, dus de zinlijke dingen, waaraan de wetenschappen kleven die vals zijn, wanneer men deze zaken kent, is het duidelijk wat daar onder de stroom van Egypte wordt verstaan, namelijk het valse.

Bij dezelfde: *'Te dien dage dat farao zal neerdalen in de hel, zal Ik doen rouwen; Ik zal over hem de afgrond dekken en Ik zal zijn stromen stuiten en de grote wateren zullen toegesloten worden'*, (Ezechiël 31:15).

Bij Amos: *'Zal het land hierover niet beroerd worden en al wie daarin woont rouwen, zodat het gans opklimt zoals een beek en wordt uitgedreven en ondergedompeld zoals door de stroom van Egypte? In die dag zal Ik de zon doen ondergaan in de middag en Ik zal het land verduisteren in de dag des lichts'*, (Amos 8:8,9; 9:5); het land dat beroerd zal worden, voor de Kerk nr. 6649; ondergedompeld worden zoals door de stroom van Egypte, voor vergaan door valsheden; en omdat de valsheden worden aangeduid, wordt er gezegd dat de zon zal ondergaan in de middag en het land verduisterd zal worden in de dag des lichts; met het ondergaan van de zon in de middag wordt aangeduid dat het goede van de hemelse liefde zal terugtreden; en met het verduisterd worden van het land in de dag des lichts, dat de valsheden de overhand krijgen in de Kerk.

Dat de zon het goede van de hemelse liefde is, zie de nrs. 1529,1530, 2441, 24965, 3636, 3643, 4060, 4696; dat de duisternissen de valsheden zijn, nrs. 1839, 1860, 4418, 4531; en dat het land de Kerk is, nrs. 82, 662, 1066, 1067, 1262, 1411, 1413, 1607, 1733, 1850, 2117, 2118, 2928, 3355, 4447, 4535, 5577.

Eenieder kan zien dat iets anders wordt aangeduid dan wat daar in de letter verschijnt, zoals dat het land beroerd zal worden en al wie daarin woont, zal rouwen, dat de zon in de middag zal ondergaan en het land verduisterd zal worden in de dag des lichts; indien niet de Kerk wordt verstaan onder het land, het valse onder de stroom, de hemelse liefde onder de zon, dan wordt daar niet enige zin gevonden die kan worden ontvouwd.

Omdat de stroom van Egypte het valse betekent, werd het daarom aan Mozes bevolen *'dat hij met de stok zou slaan op de wateren van die stroom'* en dat die vandaar *'werden verkeerd in bloed, en in de stroom stierf alle vis en de stroom stonk'*, (Exodus 7:17,18,20,21); en eveneens *'dat Aharon de hand met de stok zou uitstrekken over de rivieren, over de stromen en over de poelen', ten gevolge waarvan de vorsen opklommen over het land van Egypte'*, (Exodus 8:1,2); dat de wateren in de tegengestelde zin de valsheden betekenen, zie nr. 790; en omdat de wateren zijn van de stroom, is de stroom betrekkelijk genomen het valse in het algemeen.

6694. En alle dochter zult gij laten leven; dat dit betekent dat zij het goede niet zouden aanvallen, staat vast uit wat eerder in nr. 6677 is gezegd, waar eendere woorden staan.

OVER DE INWONERS VAN ANDERE AARDBOLLEN

6695. Omdat mij, vanuit de Goddelijke Barmhartigheid van de Heer de innerlijke delen zijn geopend die van mijn geest zijn en het dus zo is gegeven te spreken met hen die in het andere leven zijn, ook niet alleen met degenen die van deze aarde zijn, maar ook met hen die van andere aardbollen zijn, daarom is het, omdat het mijn verlangen was om dit te weten, en ook te weten werden gegeven zaken die vermeldenswaardig zijn, geoorloofd die dingen aan het einde van de volgende hoofdstukken mee te delen.

Ik sprak niet met de inwoners zelf van de aardbollen, maar met de geesten en de engelen die daar de inwoners waren geweest; en dit niet een dag of een week lang, maar verscheidene maanden, met een open onderricht uit de hemel met betrekking tot vanwaar zij waren.

Dat er verscheidene aardbollen zijn en daarop mensen en daarvandaan geesten en engelen, is ten zeerste bekend in het andere leven, want het is eenieder toegestaan om, indien hij het verlangt, met hen te spreken.

6696. Er zijn geesten die in de Grootste Mens betrekking hebben op het geheugen; zij zijn van de planeet Mercurius; het is hun geoorloofd rond te zwerven en zich kennis te verwerven van de dingen die in het heelal zijn; en het is hun eveneens geoorloofd buiten de wereld van deze zon over te gaan tot andere; dezen zeiden dat er niet alleen aardbollen met mensen daarop in deze wereld zijn, maar ook in het heelal, in een onmetelijk aantal.

6697. Ik sprak ettelijke malen met geesten over deze zaak en er werd gezegd dat een mens die over verstand beschikt, uit vele dingen kan weten dat er verscheidene aardbollen zijn waarop inwoners zijn, want hij kan vanuit het redelijke opmaken dat zulke grote objecten als de planeten zijn, waarvan een aantal deze aardbol in grootte overtreffen, geen lege massa's zijn en geschapen zijn om alleen maar rond de zon te lopen en licht te geven voor één aardbol, maar dat het nut ervan aanzienlijker moet zijn dan dat.

Wie gelooft, zoals ieder mens moet geloven, dat het Goddelijke niet het heelal heeft geschapen om een ander doel dan opdat het menselijk geslacht zal ontstaan en daaruit de hemel, want het menselijk geslacht is de kweekplaats van de hemel, die moet noodzakelijkerwijs geloven dat er mensen zijn overal waar ook maar een aardbol is.

Dat de planeten die voor onze ogen zichtbaar zijn omdat zij binnen de grenzen van de wereld van deze zon zijn, kan men duidelijk daaraan zien dat het lichamen van aardse materie zijn, omdat zij het schijnsel van de zon terugkaatsen; en verder dat zij, evenals onze aarde, rondom een zon gevoerd worden en vandaar jaren en jaargetijden maken, namelijk: lente, zomer, herfst en winter, met een variatie volgens de klimaten; en ook dat zij rondom hun as worden gewenteld, net als onze aarde en vandaar dagen maken en de tijden ervan, namelijk: ochtend, middag, avond en nacht; en bovendien dat sommigen van hen manen hebben, die satellieten worden genoemd en rondom haar aardbol op vaste tijden rondzwerven, zoals de maan om de onze; en dat de planeet Saturnus, omdat die het verst van de zon verwijderd is, eveneens een grote maangordel heeft, die aan die aardbol veel licht geeft, hoewel het een teruggekaatst licht is.

Wie, die deze dingen weet en vanuit de rede denkt, kan zeggen dat dit lege lichamen zijn?

6698. Bovendien heb ik met geesten daarover gesproken dat het door de mens kan worden geloofd dat er meer aardbollen in het heelal zijn dan slechts één enkele, uit hoofde hiervan dat het zichtbare heelal, met zoveel ontelbare sterren verlicht, zo onmetelijk is en toch alleen maar een middel is tot een doel dat het laatste van de schepping is, welk einddoel het hemelse rijk is, waarin het Goddelijke kan wonen; het zichtbare heelal is immers het middel opdat er aardbollen bestaan en daarop mensen uit wie het hemelse rijk is; wie kan ooit denken dat zo'n onmetelijk middel gemaakt voor zo'n gering en begrensd doel als het zou zijn indien één enkele aardbol werd bewoond en de hemel alleen daaruit bestond; wat zou dit zijn voor het Goddelijke, dat Oneindig is, voor Wie duizenden, ja zelfs myriaden van aardbollen en alle vol van inwoners, slechts weinig, ja zelfs nauwelijks iets zou zijn?

Bovendien is de hemel van de engelen zo onmetelijk, dat deze overeenstemt met de afzonderlijke dingen bij de mens en myriaden met elk lid, orgaan en ingewand; en het werd te weten gegeven dat de hemel ten aanzien van al zijn overeenstemmingen geenszins kan bestaan dan alleen uit de inwoners van zeer vele aardbollen.

6699. Enige malen zag ik als het ware een grote, aanhoudende stroom aan de rechterzijde, op tamelijk grote afstand, in het vlak van de voetzolen; en er werd door de engelen gezegd, dat langs die weg diegenen komen die uit de werelden waren en dat zij zoals een stroom verschijnen vanwege de veelheid; uit de grootte en de kracht van de stroom heb ik kunnen opmaken dat ettelijke myriaden van mensen iedere dag aanstromen; vandaar is het ook te weten gegeven dat er aardbollen in een groot aantal zijn.

6700. Wat betreft de Goddelijke eredienst van de inwoners van de andere aardbollen, degenen die daar niet afgodendienaars zijn, erkennen allen de Heer als de enige God; zij weten weliswaar, op uiterst weinigen na, niet dat de Heer het Menselijke op onze aarde heeft aangenomen en Dit Goddelijk heeft gemaakt; maar zij aanbidden het Goddelijke niet als een geheel en al onbegrijpelijk Goddelijke, maar als een waarneembaar Goddelijke door de Menselijke vorm; want wanneer het Goddelijke aan hen verschijnt, dan verschijnt het in die vorm zoals in oude tijden ook aan Abraham en aan anderen op deze aarde; en omdat zij het Goddelijke onder de Menselijke vorm aanbidden, aanbidden zij de Heer.

Zij weten ook dat niemand met het Goddelijke door geloof en liefde kan worden verbonden, tenzij het Goddelijke in een vorm is die zij met een of ander idee begrijpen; indien het niet in een vorm was, zou de idee worden verstrooid, zoals de blik in het heelal.

Toen aan hen door geesten van onze aarde werd gezegd dat de Heer op deze aardbol het Menselijke had aangenomen, overwogen zij dit een tijd lang en zeiden daarop dat dit had plaatsgevonden ter wille van de zaliging van het menselijk geslacht; en dat zij het Goddelijke, dat als Zon in de hemel schijnt en wanneer het verschijnt, zich in de Menselijke vorm zichtbaar vertoont, met de heiligste eredienst aanbidden; dat de Heer als Zon in het andere leven verschijnt en dat van daar al het licht van de hemel is, zie de nrs. 1053, 1521, 1529, 1530, 1531, 3636, 3643, 4060, 4321, 5097.

Maar ten aanzien van deze dingen moet in het vervolg meer worden vermeld in bijzonderheden.

6701. De geesten en de engelen die van andere aardbollen zijn, zijn allen onderling volgens de aardbollen gescheiden; zij verschijnen niet op één plaats tezamen; de oorzaak ervan is, dat de bewoners van de ene planeet van een geheel andere gemoedsaard zijn dan de inwoners van een andere; ook worden zij in de hemelen niet vergezelschaft, slechts alleen in de binnenste of derde hemel; zij die daar komen zijn tezamen uit elke aardbol en zij stellen die hemel op de meest nauw verbonden wijze samen.

6702. Aan het einde van het volgende hoofdstuk zal worden gesproken over de geesten van de planeet Mercurius.

Einde van Exodus hoofdstuk 1.